

جلد سوم

ملک عمل

ضوابط فنی طراحی، علامت و تجهیزات مسیرهای دوچرخه

فهرست عناوین

۳	مقدمه
۵	۱- ضوابط فنی طراحی مسیر
۵	۱-۱- تقييم‌بندی مسیرهای دوچرخه
۶	۱-۲- اندازه‌های استاندارد فضای لازم برای حرکت دوچرخه‌سواران
۸	۱-۳- دوچرخه و خطهای ویژه اتوبوس
۱۰	۱-۴- انواع جداگذاره‌ها
۱۲	۱-۵- روسازی و تخلیه آبهای سطحی
۱۲	۱-۶- روشنایی مسیرهای دوچرخه
۱۴	۱-۷- مسیرهای دوچرخه در پیاده‌روها
۱۴	۱-۸- سرعت طرح
۱۴	۱-۹- فاصله دید باز برای مسیرهای دارای امتداد مستقل
۱۴	۱-۱۰- حداقل فاصله دید توقف برای مسیرهای دوچرخه
۱۵	۱-۱۱- حداقل شعاع قوس مسیرهای دوچرخه
۱۶	۱-۱۲- حداکثر شیب طولی مجلز در دوچرخه روها
۱۶	۱-۱۳- عرض و فاصله آزاد
۲۱	۲- علائم و تجهیزات مسیر
۲۱	۲-۱- نحوه استقرار تابلوها در کنار مسیر دوچرخه
۲۱	۲-۲- تابلوهای مورد استفاده در مسیرهای دوچرخه
۲۳	۲-۳- ابعاد تابلوها
۲۳	۲-۴- فاصله نصب تابلوها
۲۲	۲-۵- خطکشی‌ها در مسیرهای دوچرخه
۲۴	۲-۶- نمادها و نوشته‌ها
۲۷	۲-۷- رنگ مسیرهای دوچرخه
۲۸	۲-۸- چراغ‌های راهنمایی
۲۸	۲-۹- چراغ راهنمایی مشترک دوچرخه با عابر پیاده
۲۸	۲-۱۰- چراغ راهنمایی ویژه دوچرخه سواران
۲۹	منابع و مراجع
۳۰	پیوست ۱: نمونه جداگذاره فیزیکی مسیر دوچرخه
۳۱	پیوست ۲: جزئیات طراحی برخی تجهیزات آرام سازی
۴۱	پیوست ۳: جزئیات اجرایی علایم در مسیرهای دوچرخه

فهرست شکل ها

۶	شکل ۱-۱- اندازه های استاندارد فضای لازم برای حرکت دوچرخه سواران
۷	شکل ۲-۱- نحوه تفکیک خط پارکینگ حاشیه ای و مسیر دوچرخه
۸	شکل ۳-۱- اندازه خط ویژه اتوبوس یک طرفه با در نظر گرفتن استفاده دوچرخه ها
۹	شکل ۴-۱- اندازه خط ویژه اتوبوس دو طرفه با در نظر گرفتن استفاده دوچرخه ها
۱۰	شکل ۵-۱- عبور دوچرخه رو از محل ایستگاه اتوبوس دارای بیرون رفتگی (ابعاد به متر است)
۱۱	شکل ۶-۱- اختلاف ارتفاع دوچرخه رو و سواره رو
۱۱	شکل ۷-۱- استفاده از جدول به منظور جدا ساختن دوچرخه رو از سواره رو
۱۳	شکل ۸-۱- طرز مشخص کردن موانع در مسیرهای دوچرخه
۱۶	شکل ۹-۱- نمایش رعایت ضوابط حداکثر طول شیب دار
۱۷	شکل ۱۰-۱- فاصله آزاد بین مانع و لبه دوچرخه (ابعاد به متر است)
۱۸	شکل ۱۱-۱- مقطع عرضی مسیر دوچرخه دو طرفه جدا شده
۱۹	شکل ۱۲-۱- در نظر گرفتن جای عبور دوچرخه ها در سرعت گیرها
۲۰	شکل ۱۳-۱- الگو برای جلوگیری از پارک غیر مجاز در مقابل فضای عبور دوچرخه در سرعت گیرها
۲۱	شکل ۱۴-۱- موقعیت تابلوهای راهنمایی نسبت به مسیر دوچرخه
۲۲	شکل ۲-۲- علامت ایست با نوشتار فارسی
۲۲	شکل ۳-۲- رعایت حق تقدم
۲۲	شکل ۴-۲- عبور اتومبیل ممنوع
۲۲	شکل ۵-۲- عبور دوچرخه ممنوع
۲۲	شکل ۶-۲- عبور وسایل نقلیه موتوری ممنوع
۲۲	شکل ۷-۲- فقط عبور دوچرخه
۲۲	شکل ۸-۲- به چراغ راهنمای نزدیک می شوید
۲۲	شکل ۹-۲- عبور دوچرخه سوار
۲۲	شکل ۱۰-۲- خطر
۲۲	شکل ۱۱-۲- سرعت بیش از ۳۰ کیلومتر در ساعت ممنوع
۲۴	شکل ۱۲-۲- ابعاد پیکانهای جهت نما در مسیرهای دوچرخه (ابعاد به سانتی متر)
۲۵	شکل ۱۳-۲- نمونه ای از خط کشی مسیر دوچرخه برای مشخص شدن مانع
۲۵	شکل ۱۴-۲- شابلون های استاندارد برای علامت مسیر دوچرخه بر اساس آیین نامه ایران
۲۶	شکل ۱۵-۲- مشخصات پیکان ها و خط کشی سطوح انتظار دوچرخه در تقاطع برای حرکت گردش به چپ غیر مستقیم
۲۶	شکل ۱۶-۲- نمونه ای از نمادها و نوشته ها در مسیر دوچرخه
۲۷	شکل ۱۷-۲- جزئیات اجرای علایم افقی در مسیرها دوچرخه
۲۷	شکل ۱۸-۲- نحوه تمایز مسیر دوچرخه در مقاطع میانی و تقاطع ها
۲۸	شکل ۱۹-۲- جزئیات خط کشی مسیرهای دوچرخه در تقاطع های چراغدار

فهرست جداول ها

- جدول ۱ - خواجع فنی راههای درون شهری درخصوص عبور دوچرخه ۵
- جدول ۲ - حداقل فاصله آزاد بین مانع واقع در کنار مسیر و لبه دوچرخه رو ۱۰
- جدول ۳ - حداقل شدت روشنایی در مسیرهای پیاده و دوچرخه ۱۳
- جدول ۴ - فاصله دید باز برای مسیرهای دارای امتداد مستقل ۱۶
- جدول ۵ - حداقل فاصله دید توقف برای مسیرهای دوچرخه ۱۷
- جدول ۶ - فاصله دید توقف در سر پایینی ها ۱۸
- جدول ۷ - حداقل شعاع قوس مسیرهای دوچرخه ۲۰
- جدول ۸ - اندازه مختلف تابوهای حسب لایه درصد ۲۳

برنامه‌ریزی، طراحی و بهره‌برداری از تسهیلات دوچرخه سواری مستلزم آگاهی از ویژگی‌های فنی، ترافیکی و مسائل مربوط به اینمنی تردد دوچرخه سواران در مسیرهای دوچرخه است. ضوابط فنی، ترافیکی و اینمنی مسیرهای مختلف با یکدیگر متفاوت می‌باشد. مشخصه‌های فنی و هندسی شامل عرض، شیب طولی، موقعیت خطوط و مسیر دوچرخه، عملکرد مسیرها در تقاطع و... است. مشخصه‌های ترافیکی شامل سطح سروپس، ظرفیت، سرعت و... است که باید در طراحی تسهیلات مذکور نظر قرار گیرد.

ایمنی تردد دوچرخه سواران نیز عامل مهم دیگری است که در گرایش افراد به دوچرخه‌سواری موثر است. بهبود اینمنی دوچرخه‌سواری نه تنها از امار تصادفات دوچرخه‌سواران کم می‌کند بلکه باعث تشویق کاربرد دوچرخه در سطح شهرها خواهد شد.

همچنین تابلوها و علامت‌گذاری‌های ترافیکی، وسائل آگاهی دهنده و کنترل در جریان ترافیک هستند. این وسائل بسامی ثابت و دائمی را به دوچرخه سواران می‌دهند که می‌تواند آگاه کردن آنها از مقررات، هشدار دادن نسبت به خطرات و یا راهنمای دوچرخه سوار در هدایت دوچرخه باشد. علامت‌گذاری‌ها نیز شامل کلیه خطوط، کلمات و رنگ آمیزی‌ها است که در سطح رو سازی نصب یا ترسیم می‌شوند و هدف از آنها تنظیم، هشداردهی و یا راهنمایی ترافیکی دوچرخه سواران است. در حقیقت به کمک این علامت، سیستم مقررات ترافیکی در سطح راه پیاده می‌شود. بنابراین اجرای صحیح تابلوها و علامت‌گذاری‌ها در مسیرهای تردد دوچرخه علاوه بر زیباسازی معابر و القای آرامش ذهنی و بصری موجب اینمنی تردد دوچرخه سواران، وسائل نقلیه و عابرین پیاده می‌گردد.

در بخش اول این دستورالعمل به بررسی ضوابط فنی طراحی مسیرهای دوچرخه پرداخته می‌شود. موارد مورد نظر در این بخش عبارتند از:

- تقسیم‌بندی مسیرهای دوچرخه
- اندازه‌های استاندارد فضای لازم برای حرکت دوچرخه‌سواران
- دوچرخه و خطهای ویژه اتوبوس
- حداقل فاصله آزاد بین مانع واقع در کنار مسیر و لبه دوچرخه‌رو
- انواع چدازنده‌ها
- رو سازی و تخلیه آبهای سطحی
- روشنایی مسیرهای دوچرخه
- مسیرهای دوچرخه در پیاده‌روها
- سرعت طرح
- فاصله دید باز برای مسیرهای دارای امتداد مستقل
- حداقل فاصله دید توقف برای مسیرهای دوچرخه
- حداقل شعاع قوس مسیرهای دوچرخه
- حداقل شیب طولی مجاز در دوچرخه روها
- عرض و فاصله آزاد
- تجهیزات آرام سازی

همچنین در بخش دوم این دستورالعمل به علایم و تابلوهای راهنمایی مورد استفاده در مسیر دوچرخه پرداخته می‌شود. مباحثت مورد نظر در این بخش عبارتند از:

- نحوه استقرار تابلوها در کنار مسیر دوچرخه
- تابلوهای مورد استفاده در مسیرهای دوچرخه
- ابعاد تابلوها
- خط‌کشی‌ها در مسیرهای دوچرخه
- تمادها و نوشته‌ها
- رنگ مسیر دوچرخه
- چراغ‌های راهنمایی
- چراغ راهنمایی مشترک دوچرخه با عابر پیاده
- چراغ راهنمایی ویژه دوچرخه سواران

۱- ضوابط فنی طراحی مسیر

۱-۱- تقسیم‌بندی مسیرهای دوچرخه

در طراحی مسیرهای دوچرخه چهار نوع مسیر به عنوان مسیر حرکت دوچرخه‌ها تعریف شده است:

سواره مشترک: سواره رویی است که دوچرخه‌ها و وسائل نقلیه موتوری به طور مشترک از آن استفاده می‌کنند.

مسیر درجه ۳ دوچرخه: سواره روی مشترک است که با تابلوهای مخصوص به عنوان مسیر دوچرخه مشخص می‌شود و در استفاده از آن وسائل نقلیه موتوری باید اولویت را به دوچرخه‌ها بدهند.

مسیر درجه ۲ دوچرخه (خط ویژه دوچرخه): قسمتی از سواره رو است که با خط‌گشی مشخص می‌شود و به عبور دوچرخه‌ها اختصاص دارد.

مسیر درجه ۱ دوچرخه (دوچرخه‌رو، راه دوچرخه): راه مجزایی است که به حرکت دوچرخه‌ها اختصاص دارد.

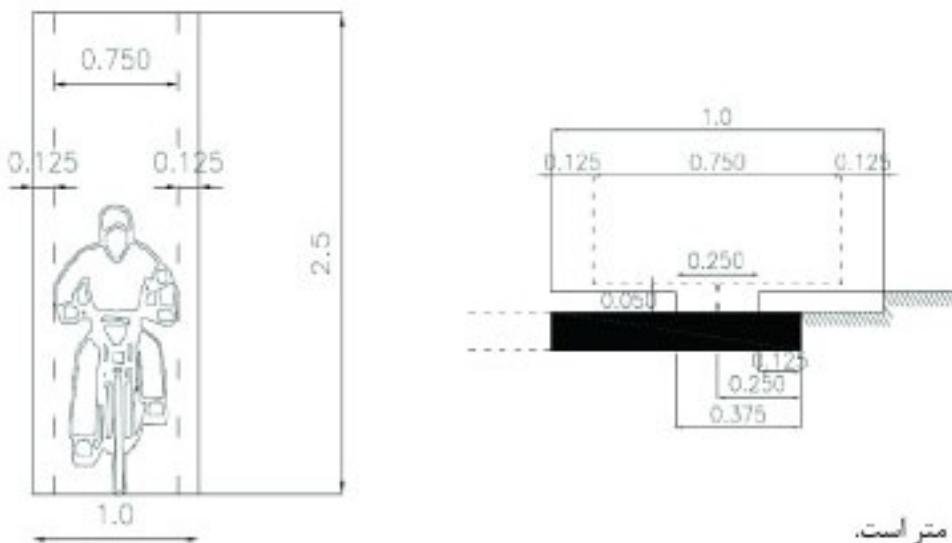
مسیر درجه ۱ گاهی در امتداد سواره‌رو و گاهی در امتداد مستقل قرار دارد.

ضوابط استفاده دوچرخه‌ها از شبکه راهها و خیابان‌های شهری، مطابق جدول (۱-۱) و به تفکیک راههای شریانی درجه ۱ و ۲ و خیابان‌های محلی تعیین می‌شود.

جدول ۱-۱- ضوابط فنی راههای درون شهری درخصوص عبور دوچرخه

ملاحظات	نوع راه							مشخصه	
	شریانی درجه ۱		شریانی درجه ۲		محلى				
	آزادراه	بزرگراه	اصلی	فرعی	اصلی	فرعی	اصلی		
دریزگرهای عبور دوچرخه بصورت مجزا و تفکیک شده خارج از سطح سواره رو، مجاز است			مجاز	مجاز	مجاز	مجاز	محلقاً	عبور دوچرخه	

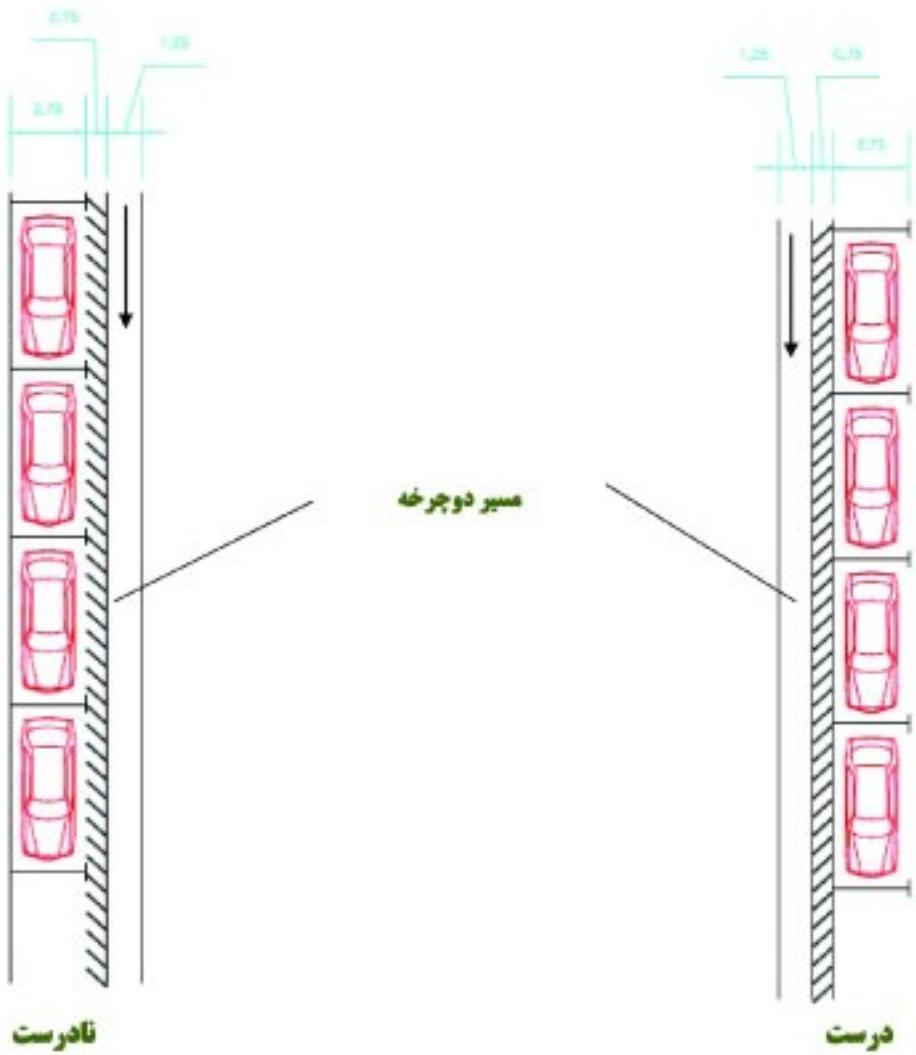
۱-۲- اندازه‌های استاندارد فضای لازم برای حرکت دوچرخه‌سواران

* ابعاد به متر است.

شکل ۱-۱- اندازه‌های استاندارد فضای لازم برای حرکت دوچرخه‌سواران

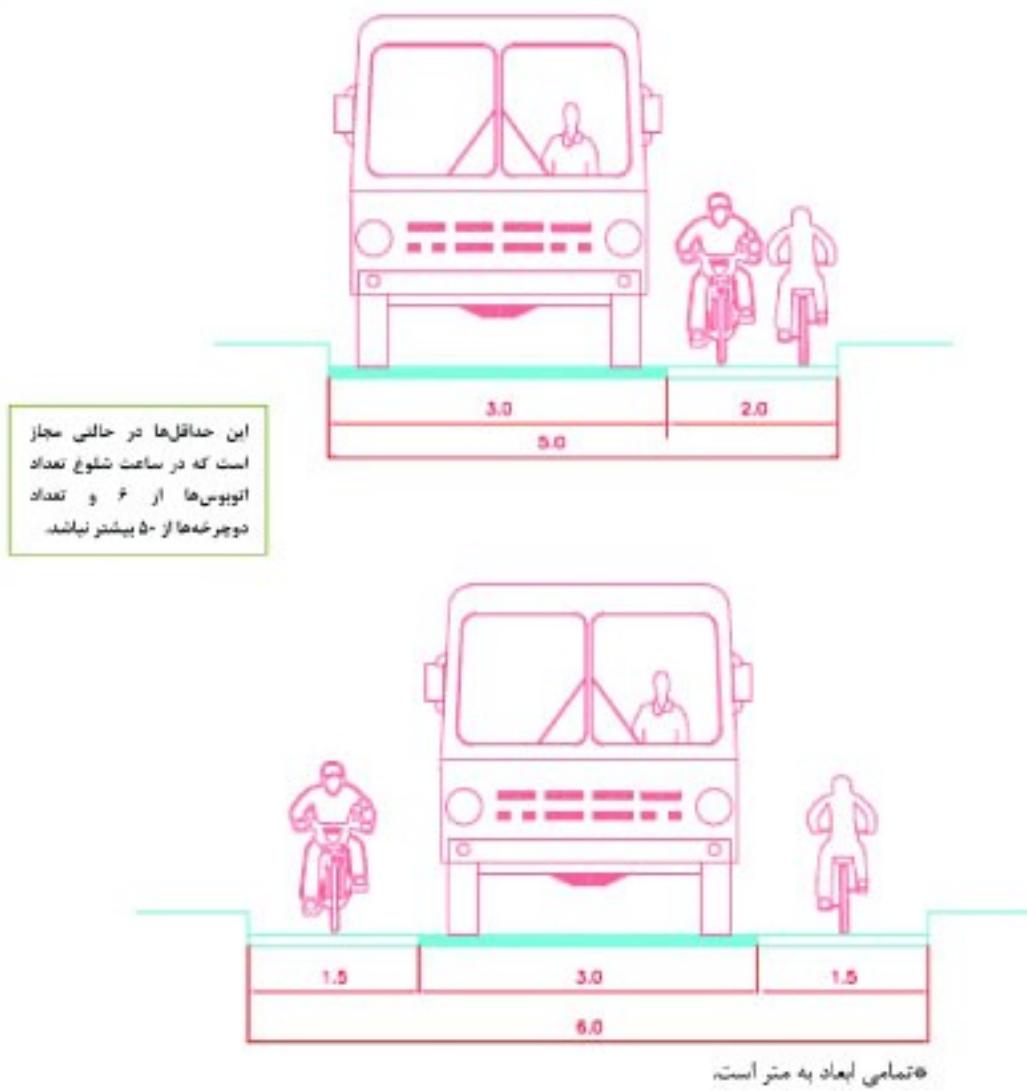
عرض خط ویژه دوچرخه در مسیرهای درجه ۲ نباید از ۲/۰ متر کمتر باشد. اگر خط ویژه چسبیده به جدول خیابان است، عرض آن نباید از ۱/۵ متر کمتر باشد. اگر خط ویژه بین خط پارکینگ و سواره رو واقع است، لازم است بین خط پارکینگ و خط ویژه حاشیه حایلی که باید آن را با خط کشی مشخص کنند، به عرض حداقل ۰/۷۵ متر در نظر گرفت. در این موارد عرض خط ویژه را (به علت نبودن جدول) می‌توان ۱/۲۵ متر گرفت. نحوه تفکیک خط پارکینگ حاشیه‌ای و مسیر دوچرخه در شکل (۱-۲) نمایش داده شده است.
اگر تعداد دوچرخه‌ها، در ساعت شلوغ آنها، از ۱۵۰ در مسیر یک طرفه و از ۱۰۰ در مسیر دو طرفه بیشتر باشد، باید مسیر درجه ۱ در نظر بگیرند.

شکل ۱-۲- نحوه تفکیک خط پارکینگ حاشیه‌ای و مسیر دوچرخه

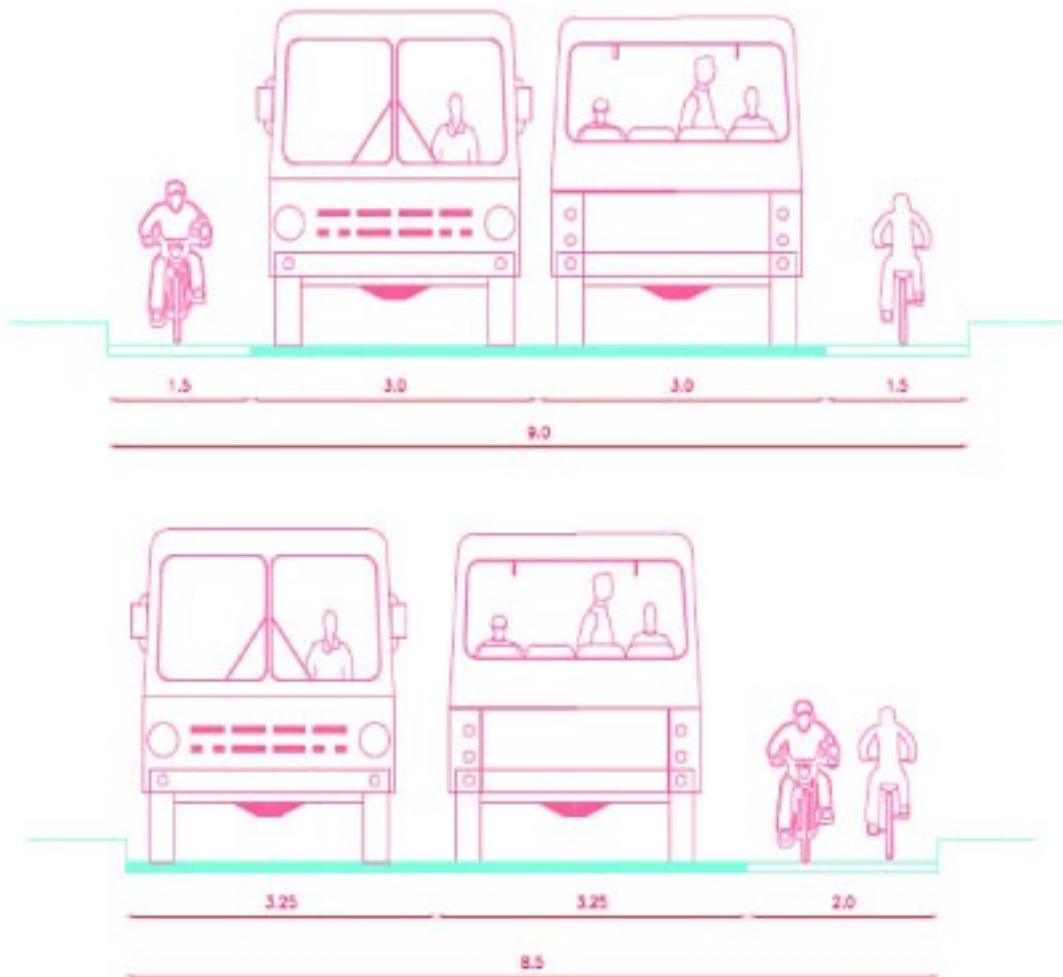
۳-۱- دوچرخه و خط‌های ویژه اتوبوس

اندازه خط ویژه اتوبوس یک طرفه با در نظر گرفتن استفاده دوچرخه‌ها در شکل (۳-۱) آمده است:

شکل ۳-۱- اندازه خط ویژه اتوبوس یک طرفه با در نظر گرفتن استفاده دوچرخه‌ها

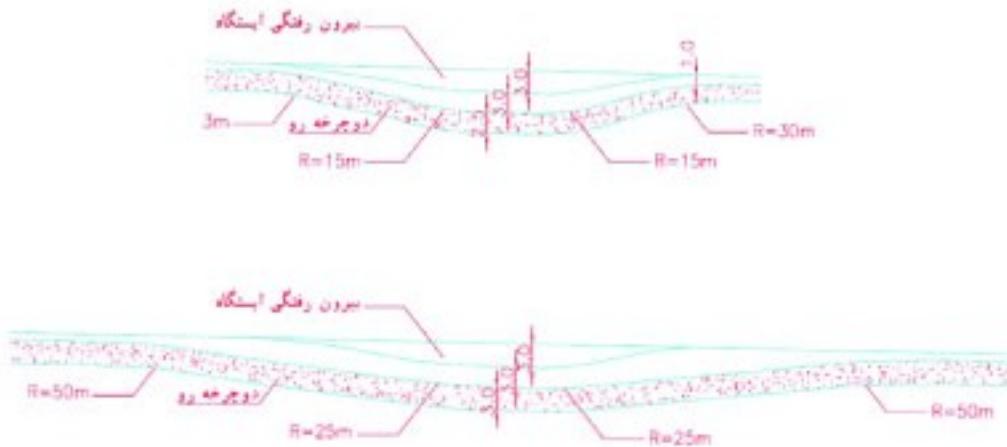
اندازه خط ویژه اتوبوس دو طرفه با در نظر گرفتن استفاده دوچرخه‌ها در شکل (۴-۱) ارائه شده است:

* تمامی اندازه بده متر است.

شکل ۴-۱ - اندازه خط ویژه اتوبوس دو طرفه با در نظر گرفتن استفاده دوچرخه‌ها

نوصیه می‌شود که مسیر دوچرخه رو ایستگاه اتوبوس را دور بزند. برای جلوگیری از برخورد دوچرخه‌سواران و مسافران باید بین مسیر دوچرخه و لبه سایبان حداقل ۱۵۰ متر فاصله بگذارند.

شکل ۱-۵- عبور دوچرخه رو از محل ایستگاه اتوبوس نارای بیرون رفتنی (ابعاد به متر است)

۱-۴- انواع جداگذارهای

اگر مسیر درجه ۱ در امتداد سواره رو واقع است، جدا کردن فیزیکی آن از سواره رو به شیوه های زیر انجام می شود:

۱-۴-۱- حاشیه

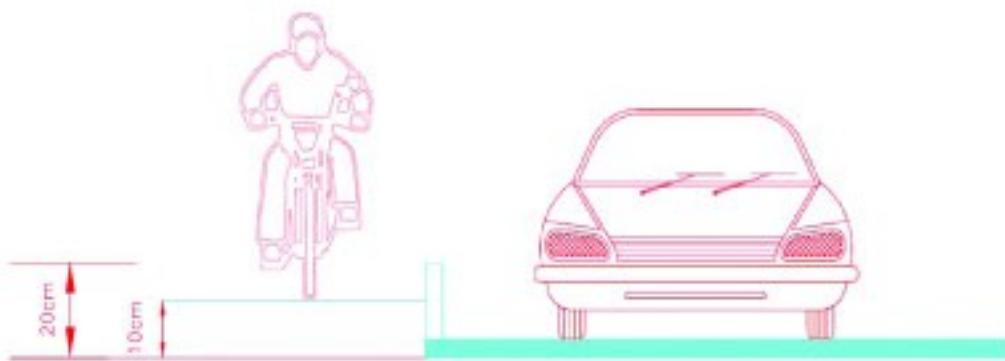
نوار حایلی است که بین سواره رو و دوچرخه رو گذاشته می شود. در بافت های پر تراکم باید سعی شود عرض حاشیه ای حداقل ۰/۷ متر فراهم کند. اما در برخی موارد فراهم کردن این عرض نیز امکان پذیر نیست. اگر عرض حاشیه کمتر از ۰/۷ متر باشد، توقف و یا پیاده و سوار کردن مسافر در امتداد راه باید ممنوع شود. زیرا باز شدن در اتومبیل ها هم برای دوچرخه ها و هم برای کسانی که پیاده یا سوار می شوند، خطر ساز است. عرض فیزیکی دوچرخه رو باید به اندازه ای که در جدول زیر تعیین شده از عرض مفید مورد نظر بیشتر بگیرند.

جدول ۱-۲- حداقل فاصله آزاد بین مانع واقع در کنار مسیر و لبه دوچرخه رو

حداقل فاصله آزاد مانع تا لبه دوچرخه رو (متر)	وضعیت
۰/۰	جدول به ارتفاع ۱۵ سانتی متر و کمتر
۰/۲۵	جدول بلندتر از ۱۵ سانتی متر
۰/۵	تیر چراغ برق، پایه تابلو، درخت و مانند آن
۰/۵	شیروانی خاکبریزی تندتر از ۱ روی ۴ و جوی
۰/۷۵	دیوار

۲-۴-۱- اختلاف ارتفاع دوچرخه رو و سواره رو

برای جدا کردن دوچرخه رو و سواره رو، دوچرخه رو را می‌توان به صورت سکو ساخت. در این صورت جدول جدا کننده دوچرخه رو از سواره رو باید از نوع قائم بوده، ارتفاع آن حداقل ۱۵ و حداکثر ۲۰ سانتی‌متر باشد (شکل ۱-۶).

شکل ۱-۶- اختلاف ارتفاع دوچرخه رو و سواره رو

۳-۴-۱- جدا کننده فیزیکی

اگر مسیر دوچرخه رو جدا از سطح سواره روی موجود در نظر گرفته شود و عرض برای ایجاد حاشیه کافی نباشد، از جدول به عنوان جدا کننده فیزیکی می‌توان استفاده کرد (شکل ۱-۷). پیشنهاد می‌شود برای اینگونه موارد از جدا کننده‌های لاستیکی استفاده شود.

شکل ۱-۷- استفاده از جدول به منظور جدا ساختن دوچرخه رو از سواره رو

در یافته‌های متراکم شهر تهران طراح ناگزیر است که در مورد نوع مسیر و نحوه جدایی دوچرخه‌ها از وسائل تقلیل و پیاده‌ها تصمیم بگیرد. در این موارد برای انتخاب نوع مسیر و شیوه جدایی ضوابط یکسانی نمی‌توان تعیین کرد. زیرا وضعیت موجود خیابان عامل تعیین کننده است. تاکید می‌شود این کار را باید سرسری گرفت و انجام صحیح آن را باید به طراحان خلاق و با تجربه واگذار کرد. در پیوست ۱ نمونه‌ای از جدایت‌های فیزیکی مسیرهای دوچرخه ارائه شده است.

۱-۵- روسازی و تخلیه آبهای سطحی

رویه دوچرخه رو باید صاف و هموار بوده، نگهداری آن آسان باشد. از این نظر، بتن آسفالتی (آسفالت گرم) بهترین نوع رویه است. برای تأمین صافی و همواری و دوام کافی، رویه را باید بر روی یک کوبیده شده ای از مصالح مناسب قرار دهن (قشر اساس).

سطح رویه باید چنان باشد که اگر لبه یک خط کش فلزی ۲/۵ متری را در جهت‌های مختلف روی آن قرار دهند، اختلاف بین لبه خط کش و کف دوچرخه رو، در هیچ نقطه‌ای از ۶ میلی‌متر بیشتر نباشد.

حداکثر اختلاف ارتفاع ناگهانی در کف دوچرخه رو در امتداد مسیر از ۲ سانتی‌متر و در جهت عمود بر آن از ۱ سانتی‌متر بیشتر نباشد. اگر در امتداد مسیر شیار (درز انبساط) وجود دارد، عرض آن باید از ۱۲ میلی‌متر، بیشتر نباشد.

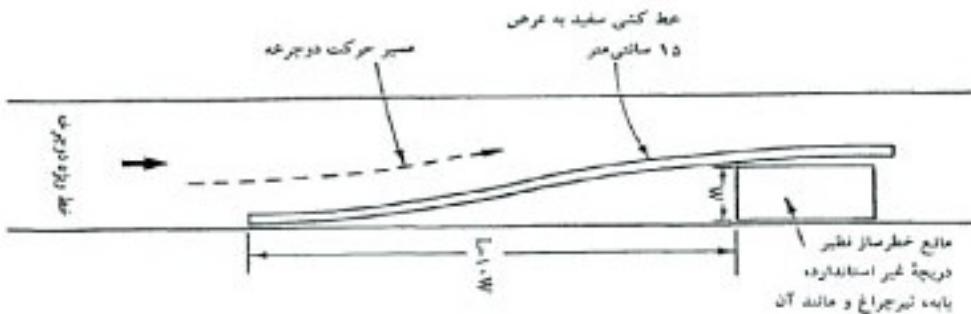
برای تخلیه آب بارش، شبیب عرضی ۲ درصد یک‌طرفه برای مسیر دوچرخه رو لازم است. در محل پیچ‌ها، بهتر است که شبیب عرضی به سمت لبه داخلی قوس افقی باشد.

دریچه‌های تخلیه آب باید برای عبور دوچرخه‌ها ایمن باشد. اغلب دریچه‌های موجود در کف خیابان‌ها (دریچه‌های تخلیه آب بارش و دریچه‌های بازدید) به طرز ناهمواری کار گذاشته شده و به صورت برآمدگی یا فروافتادگی تیزی در آمده‌اند. چنین وضعیتی برای دوچرخه خطرناک است. دوچرخه‌ها که برای گریز از این مانع مسیر خود را به طور ناگهانی تغییر می‌دهند، گاهی با وسایل نقلیه تندو و برخورد می‌کنند و گاهی کنترل خود را از دست می‌دهند. به علاوه، اگر طرح دریچه نامناسب باشد، چرخ دوچرخه ممکن است به داخل شکاف‌های موازی آن بیفتد و دوچرخه‌سوار کنترل خود را از دست بدهد. برای اصلاح وضعیت دریچه‌ها، ضوابط زیر توصیه می‌شود:

- ناهمواری‌های اطراف دریچه‌ها را ترمیم کنند.

- دریچه‌هایی را که شکاف آن‌ها موازی امتداد راه است، تعویض کنند یا میله‌هایی در داخل شکاف‌ها و همسطح با دریچه جوش دهند تا از افتادن چرخ دوچرخه‌ها به داخل شکاف‌های دریچه جلوگیری شود. فاصله بین این میله‌ها باید از ۱۵ سانتی‌متر بیشتر باشد.

- با دریچه‌های غیر استاندارد مانع خطرناک عمل می‌شود و آنها را با خط کشی سفید به ضخامت ۱۵ سانتی‌متر، مطابق شکل (۸-۱) مشخص می‌سازند.

شکل ۱-۸- طرز مشخص کردن موانع در مسیرهای دوچرخه

۱-۶- روشنایی مسیرهای دوچرخه

مسیری که شبها مورد استفاده قرار می‌گیرد، باید دارای روشنایی باشد. روشنایی مسیرهای دوچرخه باید به صورتی باشد که احساس امنیت و آرامش به دوچرخه‌سواران و پیاده‌ها بدهد. دوچرخه سواران و پیاده‌ها در صورتی احساس آرامش می‌کنند که قادر به تشخیص چهره اشخاصی که از تزدیکی آنها می‌گذرند، باشند. برای این منظور میزان روشنایی در ارتفاع ۱/۷ متری کف مسیرهای پیاده و دوچرخه نباید کمتر از حداقل‌هایی باشد که در جدول (۳-۱) برای میانگین شدت روشنایی در این ارتفاع تعیین شده است.

جدول ۱-۳- حداقل شدت روشنایی در مسیرهای پیاده و دوچرخه

میانگین شدت روشنایی در ارتفاع ۱/۷ متری از کف	در کف مسیر	نوع مسیر پیاده یا دوچرخه
۲۰	۹	پیاده‌گذر و مسیر درجه ۲ دوچرخه مناطقه تجاری
۱۰	۶	مناطقه تجاری - مسکونی
۵	۲	مناطقه مسکونی
۵	۵	پادرو، راه پیاده و مسیرهای درجه ۱ دوچرخه، پله‌ها و شیبراهه‌ها در همه مناطق
۵۰	۴۰	زیرگذر مخصوص پیاده یا دوچرخه

۱-۷- مسیرهای دوچرخه در پیادهروها

پیادهروها باید به طور فیزیکی از سواره‌رو و همچنین از دوچرخه‌رو جدا باشد. ارتفاع جدول جداگذاری پیادهرو و سواره رو باید حداقل ۱۵ سانتیمتر باشد، تا پیاده‌ها در مقابل ورود احتمالی وسائل نقلیه به پیاده‌رو محافظت شوند. دوچرخه‌رو را باید با در نظر گرفتن حاشیه‌ای به عرض حداقل ۵/۰ متر با با اختلاف ارتفاع (جدول) از پیاده رو مجزا کنند. در مورد اخیر، کف دوچرخه‌رو باید حداقل ۵ و حداقل ۱۰ سانتیمتر کوتاه‌تر از کف پیاده‌رو باشد.

۱-۸- سرعت طرح

سرعت طرح و سرعت مجاز مسیرهای دوچرخه یکی است. حرکت دوچرخه‌ها در سرعت‌های کمتر از ۲۰ کیلومتر در ساعت راحت نیست. دوچرخه‌سواری با سرعت کمتر از ۱۲ کیلومتر در ساعت نیز مشکل است. به منظور رعایت حال دوچرخه‌سواران کم مهارت، سرعت بیش از ۳۰ کیلومتر در ساعت نیز توصیه نمی‌شود. بر این اساس، سرعت طرح اضلاع اصلی، فرعی و انشعابی^۱ شبکه دوچرخه سواری به ترتیب ۳۰، ۲۵ و ۲۰ کیلومتر بر ساعت توصیه می‌شود.

۱-۹- فاصله دید باز برای مسیرهای دارای امتداد مستقل

این فاصله هر این با مسافتی است که دوچرخه سوار در طی مدت ۸ تا ۱۰ ثانیه طی می‌کند. اگر فاصله دید کمتر از آن باشد، مسیر دوچرخه بسته و گرفته به نظر می‌آید. فاصله دید باز بر حسب سرعت طرح در جدول (۱-۴) ارائه شده است.

جدول ۱-۴- فاصله دید باز برای مسیرهای دارای امتداد مستقل

نوع شبکه	فاصله دید باز (متر)	۸۵ تا ۷۰	۷۰ تا ۵۵	۵۵ تا ۴۵	۴۵	۴۰	۳۵	۳۰	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰
سرعت طرح												
انشعابی												

۱-۱۰- حداقل فاصله دید توقف برای مسیرهای دوچرخه

حد فاصله دید توقف، فاصله‌ای است که دوچرخه‌سوار در طول زمان عکس العمل و ترمزگیری طی می‌کند. در جدول (۱-۵) حداقل فاصله دید توقف برای مسیرهای دوچرخه ارائه شده است.

جدول ۱-۵- حداقل فاصله دید توقف برای مسیرهای دوچرخه

حداقل فاصله دید توقف (متر)	سرعت طرح (کیلومتر در ساعت)
-	۴۰
۱۳	۳۵
۱۹	۳۰
۲۵	۲۵
۳۵	۲۰
۴۴	۱۵
۵۴	۱۰

^۱ مطابق تعریف مسیرهای درجه ۱ و ۲ مسیر اصلی، مسیرهای درجه ۳ مسیر فرعی و مسیرهای مشترک مسیرهای انشعابی به شمار می‌روند.

با توجه به آنکه در آئین نامه ایران فاصله دید توقف در سر پالینی‌ها وجود ندارد این معیار از مراجع دیگر (آئین نامه کانادا) در جدول (۱-۶) ارائه شده است.

جدول ۱-۶- فاصله دید توقیف در سر پایینی‌ها

سرعت طرح <i>km/hr</i>	فاصله توقف و عکس العمل (m)		
	درصد شیب	-5°	-10°
۱۵	۱۳	۱۵	۱۶
۲۰	۱۹	۲۲	۲۵
۳۰	۳۵	۴۰	۴۵
۴۰	۵۴	۶۰	۷۰

* فالصله دید ارائه شده در این جدول پرای شیوهای ۵- و ۱۰- از آثین نامه گلندادا اخذ شده است.

11-1- حداقل شعاع قوس مسیرهای دوچرخه

پیوچهای متعدد پشت سر هم، و بر عکس، مسیرهای مستقیم طولانی جذاب نیست و دوچرخه سواران را خسته می‌کند. دوچرخه‌سواری در مسیری دلپذیر است که گاه به گاه پیچ ملایم یکتاوختی مسیر را می‌شکند. حداقل شعاع قوهای سرعت‌های مختلف در جدول (۱-۷) تعیین شده است.

جدول ۱-۷- حداقل شعاع قوس مسیرهای دوچرخه

سرعت طرح	km/h	حداقيل شعاع قوس	(m)
۴۰	۳۵	۲۰	۲۵

سرعت طرح‌های کمتر از ۲۰ کیلومتر در ساعت، فقط در طول‌های کم واقع در نزدیکی تقاطع‌ها مجاز است.

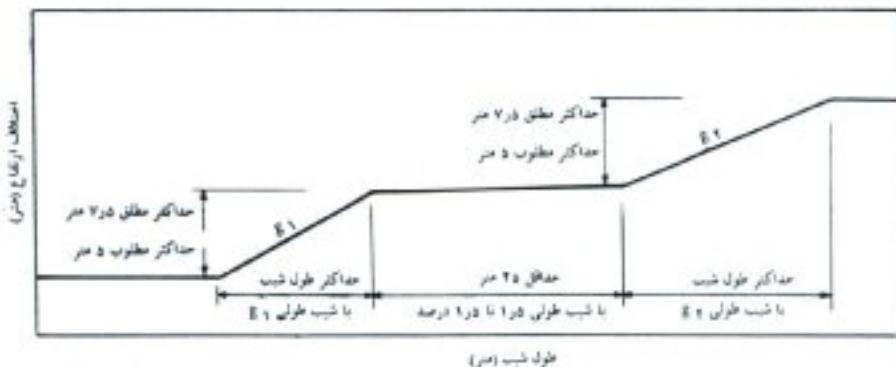
۱۲-۱-حداکثر شیب طولی مجاز در دوچرخه روهای

برای تعیین شیب طولی مناسب، باید همه ضوابط زیر را به صورت یک مجموعه در نظر گرفت:

اول)- حداکثر شیب طولی مسیرهای دوچرخه رو در شرایطی که بلندی کف دوچرخه را از زمینهای اطراف تا ۱ متر بوده و باد معمولی در جریان است، برابر ۷ درصد می باشد.^۷

دوم)- حداکثر تغییر ارتفاعی که در یک مرحله طی می شود، هیچگاه از $\frac{7}{5}$ متر و بهتر است از ۵ متر بیشتر باشد.

سوم)- اگر میزان تغییر ارتفاع بیش از ارقام فوق است، باید تغییر ارتفاع را در بیش از یک مرحله انجام داد. در فاصله بین هر تغییر ارتفاع حداقل ۲۵ متر طول با شیب طولی ملایم $\frac{1}{5} - \frac{1}{5} + \frac{1}{5}$ در نظر بگیرند. (شکل ۹-۱)

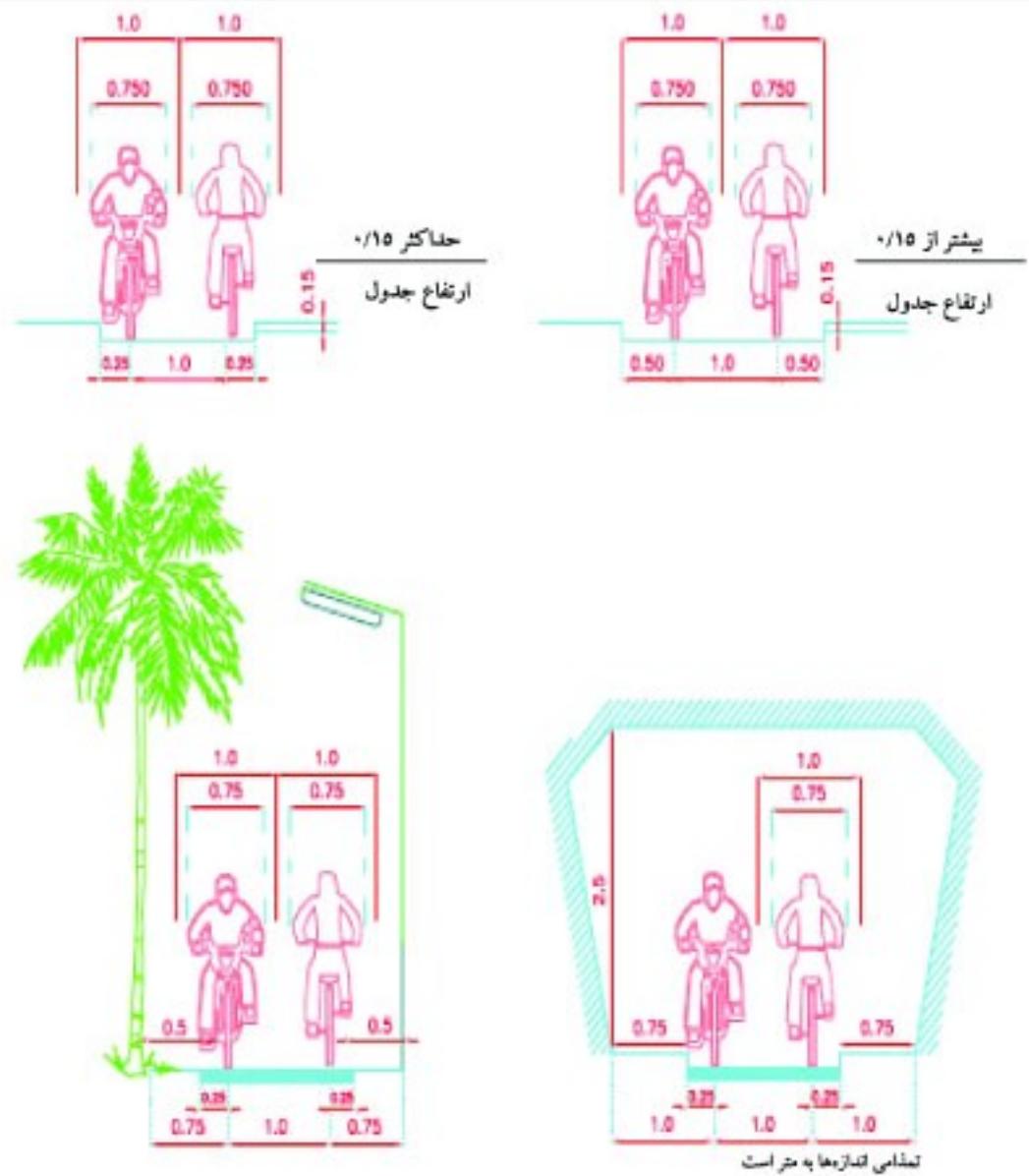

شکل ۹-۱-نمایش رعایت ضوابط حداکثر طول شیب دار

۱۳-۱-عرض و فاصله آزاد

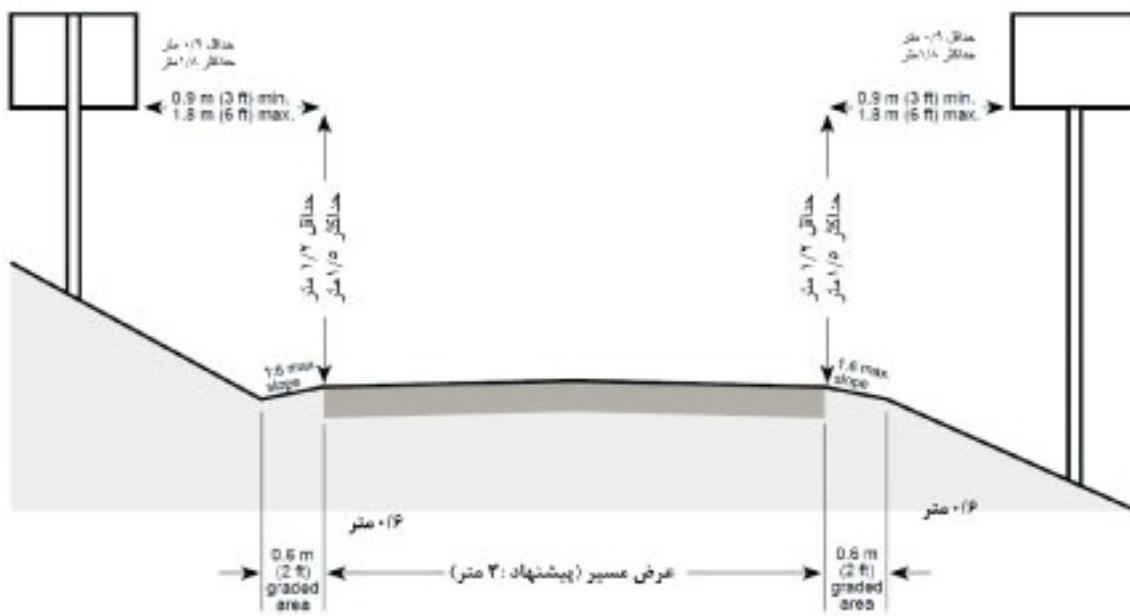
حداقل عرض مفید دوچرخه را $1/5$ متر تعیین می شود. فاصله آزاد موانع جانبی نیز به کمک جدول (۱-۲) تعیین می شود. در شکل (۱۰-۱) فاصله های آزاد و عرض مفید دوچرخه راهها تشریح شده است.

^۷ برای دستیابی به حداکثر شیب طولی در شرایط دیگر به آینه نامه طراحی راههای شهری، بخش ۱۱ مسیرهای دوچرخه مراجعه کنید.

شکل ۱۰-۱- فاصله آزاد بین مانع و لبه دوچرخه (ابعاد به متر است)

در شکل (۱۱-۱) مقطع عرضی خطوط ویژه دوچرخه و فاصله نصب علائم و تابلوهای راهنمایی ارایه شده است.

شکل ۱۱-۱- مقطع عرضی مسیر دوچرخه دو طرفه جدید شده

۱۴-۱- تجهیزات آرام سازی ترافیک

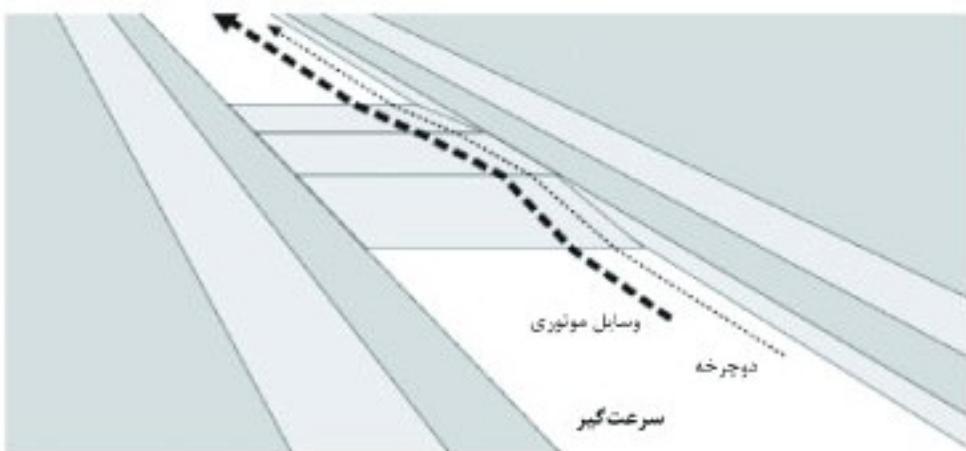
آرام سازی ترافیک شامل تغییر در مشخصات هندسی مسیر، جهت خیابان‌ها و دیگر اقدامات فیزیکی برای کاهش سرعت و حجم ترافیک به منظور افزایش سطح ایمنی معابر محلی و بهبود کیفیت زندگی مردم در مناطق مسکونی می‌باشد.

به طور کلی عمدت‌ترین هدف آرام سازی ترافیک، افزایش سطح ایمنی است. سایر اهداف آرام سازی ترافیک که عموماً مرتبط با ایمنی است عبارتند از:

- کاهش سرعت وسائل نقلیه
- کاهش حجم ترافیک
- کاهش تداخل ترافیک
- اعمال محدودیت‌های ترافیکی
- کاهش تعداد و شدت تصادفات
- کاهش میزان تخلفات
- افزایش ایمنی عابران و دوچرخه‌سواران

تجهیزات آرام‌سازی ترافیکی^۷ شامل دو بخش تجهیزات کنترل حجم و تجهیزات کنترل سرعت است. همچنین در بعضی موارد از طرح‌های ترکیبی استفاده می‌شود. برخی از انواع وسایل آرام‌سازی جریان‌های ترافیکی عبارتند از: راه‌بیندها مسدود کننده‌های تمام عرض خیابان، نیم‌راه‌بیندها، مسدود کننده‌های نیمه عرض خیابان، انحراف‌دهنده‌های فطری، رفوزهای میانی، جزاير گردشی، سرعت‌کاه، سرعت‌کاه تخت، گذرگاه برجسته عابرپیاده، تقاطع‌های برجسته، تمايز روسازی، روسازی سنتگرفش شده، میدانچه یا دایره ترافیکی، میدان‌ها، پیجانه‌ها، تغییردهنده‌های جانبی حرکت، تقاطع‌های T شکل اصلاح شده، کاهش جانبی عرض سواره‌روی تقاطع‌ها، کاهش عرض سواره‌روی خیابان توسط رفوزهای میانی، و کاهش جانبی عرض سواره‌روی خیابان.

در سرعت‌گیرها لازم است برای عبور دوچرخه‌ها فضایی خاص در نظر گرفت (مطابق شکل ۱۲-۱). عرض این فضا ۱/۵ متر توصیه می‌شود (عرض کمتر اینمی و راحتی دوچرخه‌سوار را تهدید می‌کند و عرض بیشتر موجب می‌شود که وسایل نقلیه موتوری از آن استفاده کنند). در خیابان‌های محلی، در صورت ناچاری این عرض را می‌توان کمتر از ۱/۵ متر گرفت؛ ولی در هیچ حالتی نباید از ۰/۹ متر کمتر باشد.

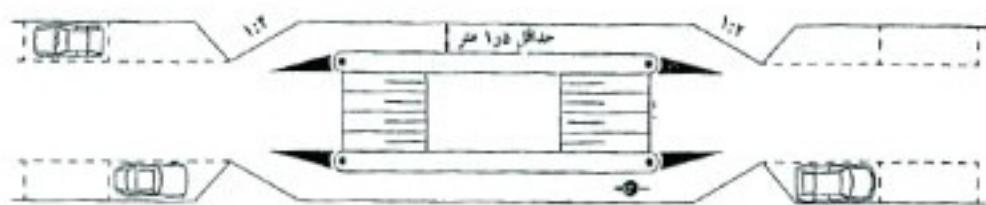

شکل ۱۲-۱- در نظر گرفتن جای عبور دوچرخه‌ها در سرعت‌گیرها

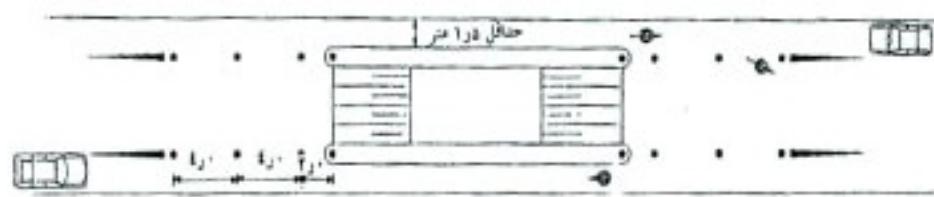
در مقاطعی که تقاضای پارکینگ زیاد است، باید تدبیری در نظر گرفت که وسایل نقلیه موتوری با پارک کردن غیر مجاز خود، محل عبور دوچرخه‌ها را در سرعت‌گیر سد نکنند. در شکل (۱۲-۱) با استفاده از پیش‌امدگی مثلثی شکل (در حالت "الف") و میله‌های قائم (در حالت "ب") از پارک کردن غیر مجاز در جلوی محل عبور دوچرخه‌ها جلوگیری کرده‌اند.

^۷ Traffic Calming Measures

در پیوست ۲ جزئیات طراحی برخی از تجهیزات آرام ساز ارائه شده است. برای اطلاعات بیشتر می‌توان به منابع موجود در این زمینه مراجعه نمود.

آفتاب استفاده از بین آمدگش متنفس

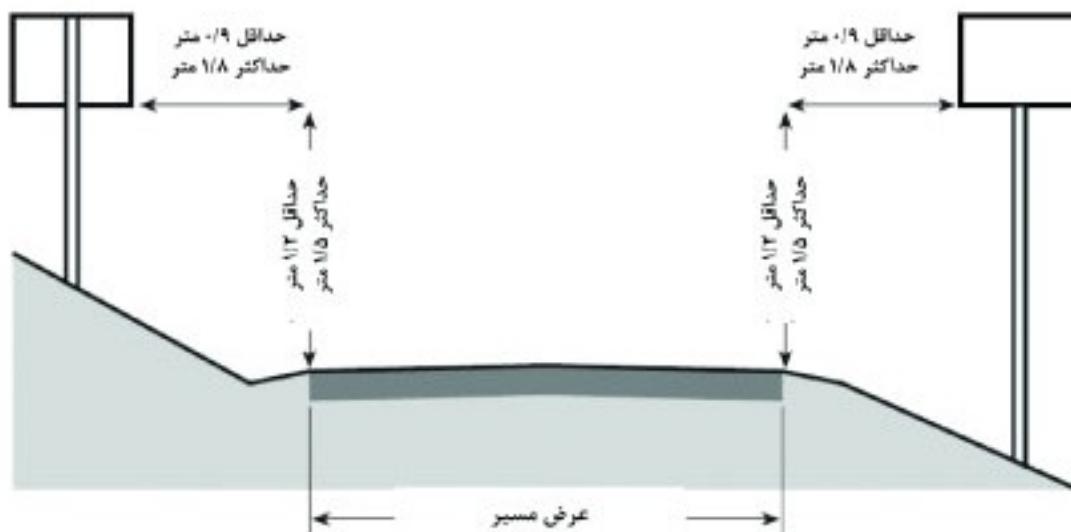
آفتاب استفاده از میله‌های قائم

شکل ۱-۱۳-۱-آفتاب برای جلوگیری از هارک غیر مجاز در مقابل فضای عبور دوچرخه در سرعت‌گیرها

۲- علائم و تجهیزات مسیر

۲-۱- نحوه استقرار تابلوها در کنار مسیر دوچرخه

مسیر دوچرخه را با طراحی مناسب و عاری از هرگونه مانع می‌تواند یک مسیر ایمن برای استفاده کنندگان آن فراهم نماید. چیدمان نامناسب علایم و تابلوهای راهنمایی تیز می‌تواند باعث کاهش اینمی تردد دوچرخه‌سواران گردد. بنابراین در نصب تابلوهای راهنمایی ویژه مسیرهای دوچرخه رعایت فاصله آزاد افقی (جانبی) و عمودی ضروری است. حداقل فاصله آزاد مسیرهای دوچرخه از تابلوهای جانبی 0.9 متر است و توصیه شده است که این فاصله به منظور جلوگیری از بی اثر شدن نصب تابلوها این فاصله نباید از 1.8 متر بیشتر شود. حداقل فاصله آزاد عمودی 1.5 متر است و توصیه می‌شود این فاصله حداقل 1.5 متر در نظر گرفته شود.

شکل ۲-۱- موقعیت تابلوهای راهنمایی نسبت به مسیر دوچرخه

۲-۲- تابلوهای مورد استفاده در مسیرهای دوچرخه

علائم به منظور کنترل و هدایت دوچرخه سواران و افزایش اینمی مسیرهای دوچرخه و فقط در محلهایی که بتوان به آسانی به هدفهای فوق رسید، به کار می‌رود. علائم خطر اگر به طور وسیع در جایی به کار برده شود که احتمال خطر نمی‌رود، باعث افزایش اینمی راه نخواهد گردید از سوی دیگر، در جایی که کنترل و هدایت لازم است و احتمال خطر وجود داشته باشد، عدم نصب آنها به نفع استفاده کنندگان از راه نیست. علاوه بر خطکشی سوارعرو، سه نوع علائم اصلی انتظامی، اخطاری و اخباری وجود دارد. هر نوع از این علائم، دارای شکل مربوط به خود است. در شکل‌های زیر تابلوهای مورد استفاده در مسیرهای دوچرخه ارائه شده است. لازم به توضیح است که طراح بر اساس مسیر مورد مطالعه اقدام به استفاده از این تابلوها می‌کند.

شکل ۲-۳-۲- رعایت حق تقدم

شکل ۲-۴-۲- علامت ایست با نوشتار فارسی

شکل ۲-۵- عبور دوچرخه ممنوع

شکل ۲-۴-۴- عبور اتومبیل ممنوع

شکل ۲-۷- فقط عبور دوچرخه

شکل ۲-۶- عبور وسایل نقلیه موتوری ممنوع

شکل ۲-۹- عبور دوچرخه سوار

شکل ۲-۸- به جراغ راهنمای نزدیک من تسوید

شکل ۲-۱۱-۲- سرعت بیش از ۳۰ کیلومتر در ساعت ممنوع

شکل ۲-۱۰-۲- خطر

لازم به ذکر است که در شرایطی که سرعت حرکت وسایل نقلیه (از جمله دوچرخه) کمتر از ۵۰ کیلومتر در ساعت باشد، فاصله دید لازم برای رؤیت چراغ راهنمای ۶۵ متر است که این مورد باید در محل نصب تابلوی پیش‌آگاهی چراغ راهنمایی (شکل شماره ۸-۲) نسبت به محل استقرار چراغ راهنمایی مذکور قرار گیرد.

۳-۲- ابعاد تابلوها

ابعاد تابلوهای مورد استفاده در مسیرهای دوچرخه بر اساس سرعت حرکت دوچرخه تعیین می‌شود.

جدول ۱-۲- اندازه مختلف تابلوها بر حسب ۸۵ درصد

ابعاد تابلو به سانتیمتر					سرعت ۸۵ درصد	گروه
مسقطیل	دایره	مربع	مثلث	دایره	تابلو	نام
۴۵×۶۰	۴۵	۶۰	۴۵	۴۵	۴۰ کیلومتر در ساعت	۱

۴-۲- فاصله نصب تابلوها

تابلوها باید طوری نصب گردد که دوچرخه سواران را به موقع از مخاطرات احتمالی آگاه سازد و یا اطلاع‌رسانی کافی در خصوص مسیر ارائه نماید. اما تعداد آنها باید بدون دلیل زیاد شود. استفاده زیاد از حد تابلوها، نه تنها باعث مؤثرتر واقع شدن آنها نخواهد شد، بلکه از تأثیر آنها، به ویژه در مورد تابلوهای انتظامی و تابلوهای خطر، خواهد کاست. از این رو، باید سعی فراوان به عمل آید تا از تابلوها به تعداد مورد نیاز واقعی استفاده شود. به طور معمول در محدوده‌های شهری تابلوهای راهنمایی مسیرهای دوچرخه در فاصله‌های ۵۰۰ متری، تمامی مسیرهای گردشی و تقاطع‌ها نصب می‌شوند.

۴-۳- خط‌کشی‌ها در مسیرهای دوچرخه

خط‌کشی طولی به دو صورت ممتد یا منقطع و یا ترکیبی از آنها امکان پذیر است. خط سفید ممتد جداگانه در جریان‌های ترافیکی مخالف با هم جهت است به گونه‌ای که عبور با اتحاد از روی این خط مجاز نمی‌باشد. در مواردی که عبور با اتحاد مجاز باشد، از خطوط طولی منقطع استفاده می‌شود. ضخامت خط‌کشی طولی نشانه درجه و شدت محدودیت عبور است. ضخامت خطوط باریک ۱۲ سانتیمتر و خطوط پهن ۲۵ سانتیمتر است.

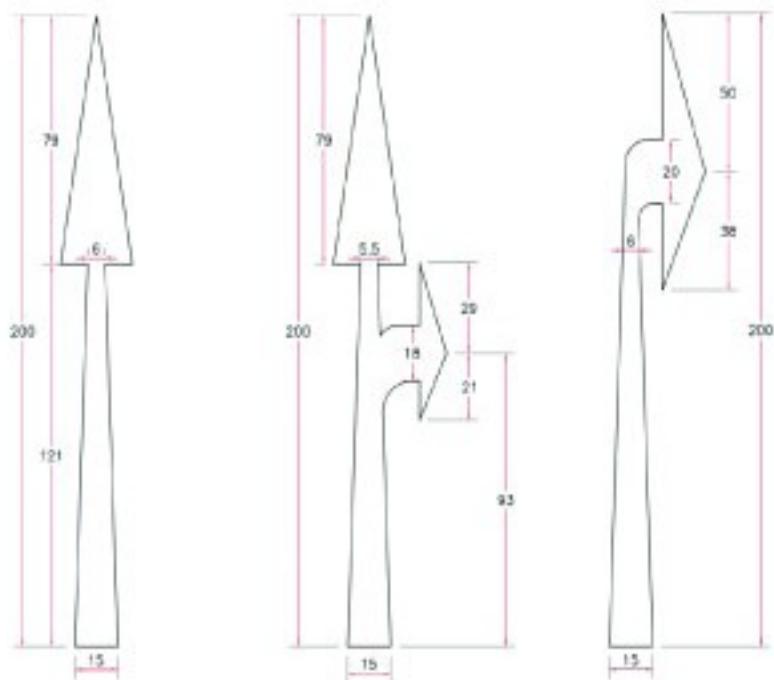
خط‌کشی‌های عرضی عمده‌تاً به رنگ سفید بوده و آن دسته که در رابطه با مسیرهای دوچرخه مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند از خط ایست، حق تقدم عبور گذرگاه عرضی دوچرخه.

خط ایست نشان دهنده محل توقف اجباری دوچرخه‌سواران در مسیرهای مشترک با وسایل نقلیه موتوری است که به صورت توپر و به رنگ سفید و به ضخامت ۳۰ الی ۵۰ سانتیمتر ترسیم می‌شود. معمولاً خط ایست دوچرخه سواران ۱۰ تا ۲۰ متر جلوتر از خط ایست وسایل نقلیه موتوری کشیده می‌شود (شکل ۱۹-۲).

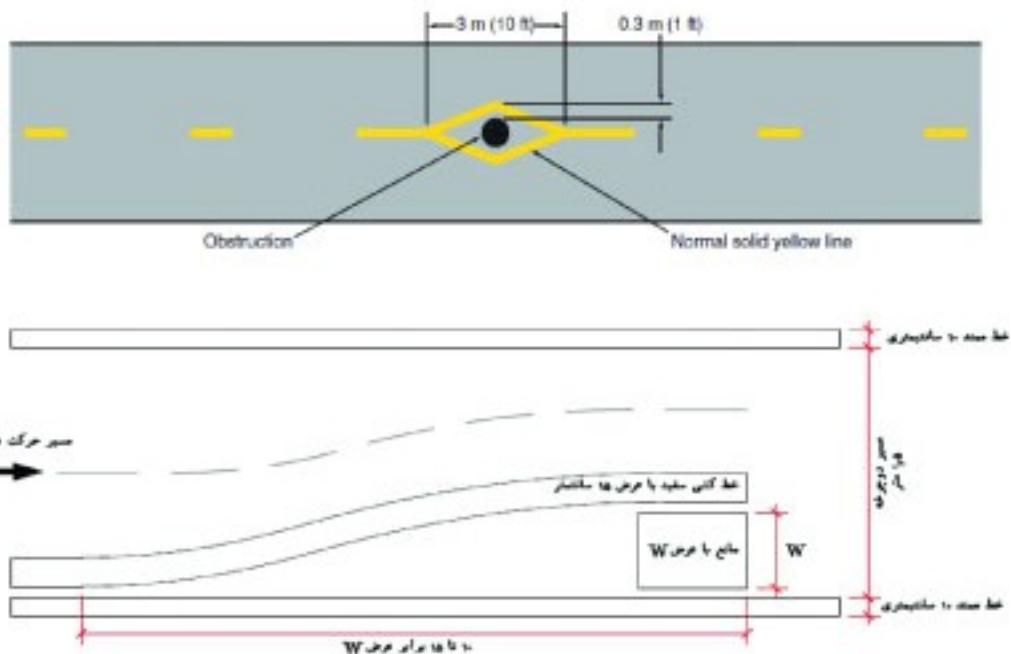
خط رعایت حق تقدم به صورت منقطع و مشکل از مربع هایی به ابعاد ۳۰ تا ۵۰ سانتیمتر و با فواصل میانی ۲۵ سانتیمتر است. خط کشی گذرگاه عرضی دوچرخه نیز به صورت منقطع به ضخامت حداقل ۱۲ سانتیمتر، به طول ۵۰ سانتیمتر و با فواصل میانی ۲۵ سانتیمتر است.

۶-۲- نمادها و نوشته‌ها

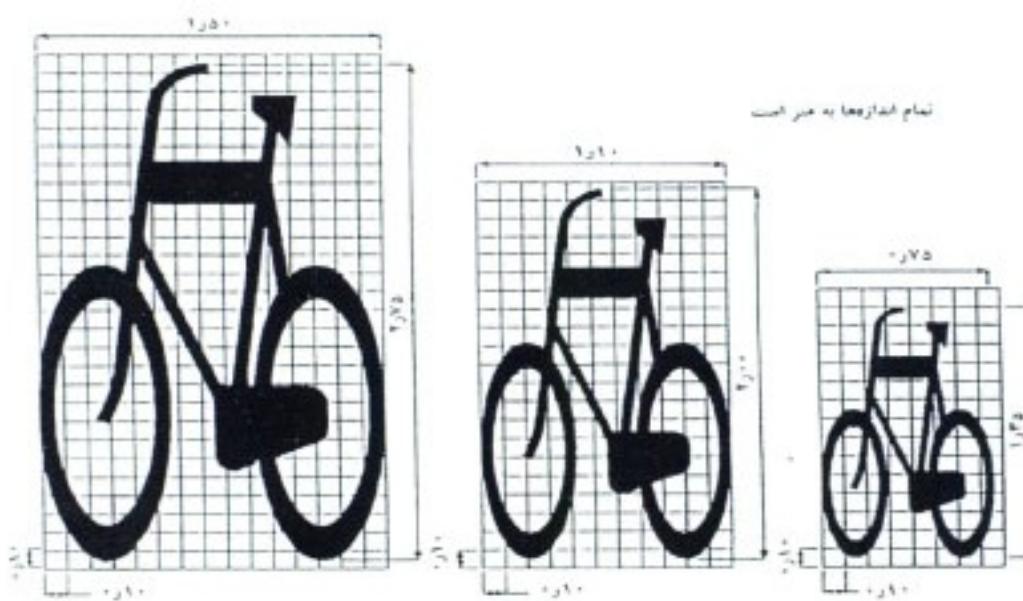
از نوشтар و نمادهای استاندارد می‌توان برای خطوط عبوری دوچرخه نیز استفاده نمود. در این رابطه، اندازه حروف نوشته‌ها باید کوچکتر از اندازه حروف استفاده شده برای سایر وسایل نقلیه باشد و به هنگام استفاده از پیکان باید اندازه آن کوچکتر از اندازه پیکان مورد استفاده برای وسایل نقلیه موتوری باشد. چگونگی ترسیم پیکان و خط کشی سطوح انتظار در تقاطع‌ها در شکل‌های زیر ارائه شده است.

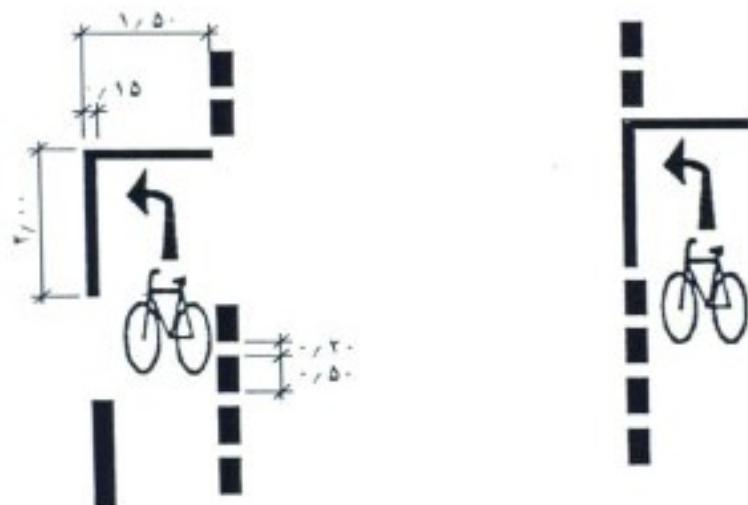
شکل ۱۲-۲- ابعاد یکانهای جهت نما در مسیرهای دوچرخه (ابعاد به سانتی‌متر)

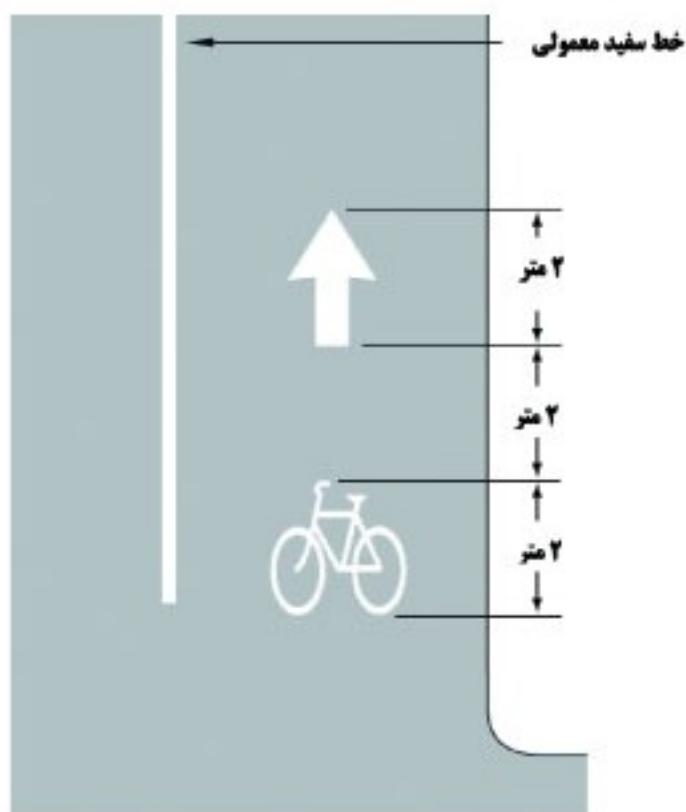
شکل ۱۳-۲- نمونه‌ای از خط‌گذاری سریر دوچرخه برای مشخص شدن مانع

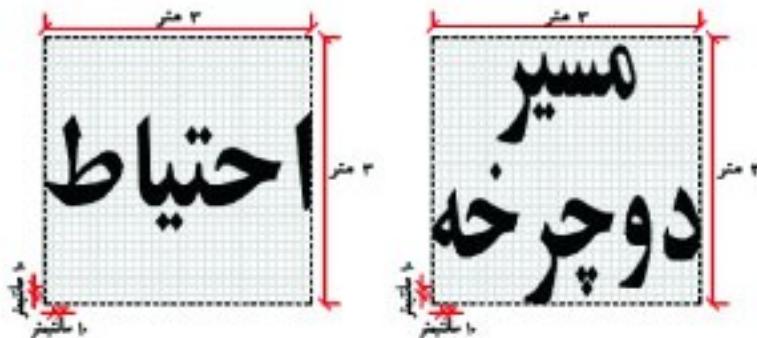
شکل ۱۴-۲- شاپلون‌های استاندارد برای فضای فراغت سریر دوچرخه بر اساس آینه‌نامه ایران

شکل ۲-۱۵- متناسبات بیکان ها و خطوط کشی سطوح انتظار دوچرخه در تقاطع برای حرکت گردش به چپ غیر مستقیم

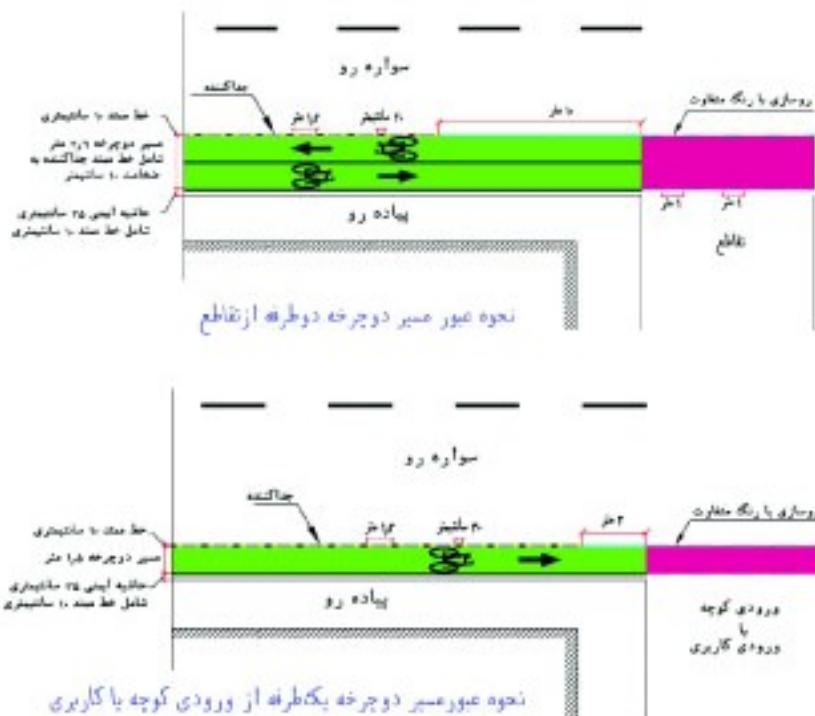
شکل ۲-۱۶- نمونه ای از نمادها و نوشته ها در مسیر دوچرخه

شکل ۲-۱۷- جزئیات اجرایی علاوه اتفاقی در مسیرها دوچرخه

۷-۲-رنگ مسیوهای دوجرخه

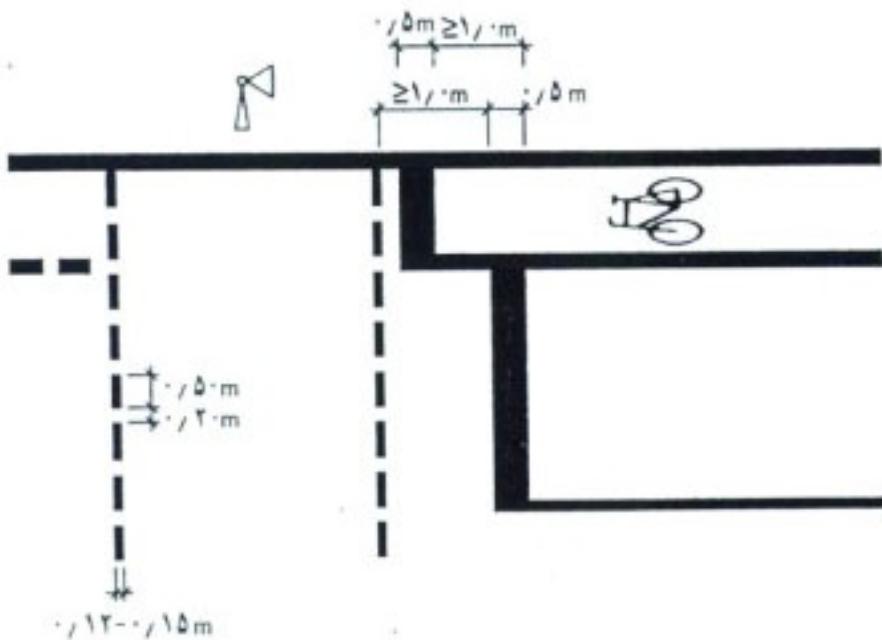
به منظور متمایز ساختن مسیرهای ویژه دوچرخه توصیه می‌شود که این مسیرها در مقاطع میانی با روسازی سبز رنگ و در محل تقاطع‌ها، کوچه‌ها و ورودی کاربری‌ها به رنگ قرمز در نظر گرفته شود. در شکل‌های زیر نمونه‌ای از طرح پیشنهادی ارائه شده و در پیوست نیز جزئیات علامت مسیرهای دوچرخه آمده است.

شکل ۲-۱۸- تجوده تعبارت می‌بینیم که در مقاطع میانی و تقاطع‌ها

۲-۸- چراغ‌های راهنمایی

در حالتی که دوچرخه سواران و وسایل نقلیه موتوری از سطح سواره رو به طور مشترک استفاده می‌کنند باید برای آنها چراغ راهنمای مشترک نصب شود. در مورد خط دوچرخه یا دوچرخه روهایی که گذرگاه عرضی آنها هم‌جوار تقاطع بوده و سطح آنها قبیل انتهای پیاده رو با خیابان همتراز شده باشد، لازم است خط ایست خط دوچرخه جلوتر از خط ایست وسایل نقلیه موتوری قرار گیرد.

شکل ۲-۱۹- چزیقات خط کشی مسیرهای دوچرخه در تقاطع‌های چراغدار

۲-۹- چراغ راهنمای مشترک دوچرخه با عابر پیاده

برای نمایش چراغ مشترک عابرین و دوچرخه سواران، استفاده از نمادهای ترکیبی دوچرخه و عابر در فانوس چراغ توصیه می‌شود.

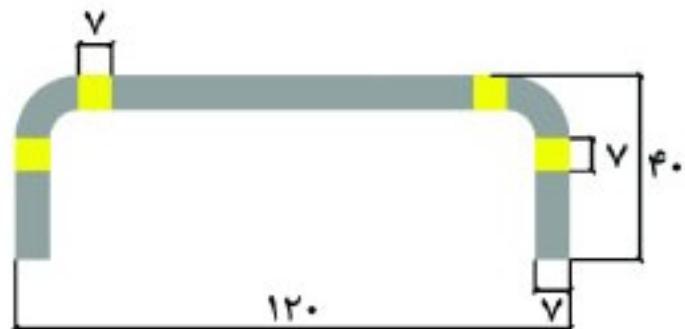
۲-۱۰- چراغ راهنمای ویژه دوچرخه سواران

چراغ راهنمای ویژه دوچرخه سواران هنگامی به کار می‌رود که مدت زمان تخلیه تقاطع برای دوچرخه سواران طولانی بوده و بر اساس ملاحظات ایمنی و ظرفیت، لازم باشد زمان سبز دوچرخه سواران زودتر از زمان سبز وسایل نقلیه موتوری آغاز شود. علاوه بر این، چنانچه دوچرخه سواران دارای خط عبوری ویژه در کنار سواره رو بوده و به طور مجزا به طرف دیگر تقاطع هدایت شوند، نیاز به استفاده از چراغ جداگانه وجود دارد.

۱. مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران، "آینه‌نامه طراحی راههای شهری، بخش ۱۱ مسیرهای دوچرخه"، وزارت مسکن و شهرسازی، ۱۳۷۵.
۲. Design Guidelines for Bikeways, TRANSPORTATION, OPERATIONS & ENVIRONMENT DIVISION, December ۱۹۹۹.
۳. Ministere des Transports du Quebec/Canadian International Development Agency, Technical Handbook of Bikeway Design. Velo Quebec, Montreal, Quebec, ۱۹۹۲
۴. Guide for the development of bicycle facilities, American Association of State Highway and Transportation Officials (AASHTO), ۱۹۹۹.
۵. Safety cycling guide ۵th edition, Road Safety, Quebec.
۶. Safe Bicycling in San Francisco, Department of Parking and Traffic.
۷. آینه‌نامه راهنمایی و رانندگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴ وزارت کشور.
۸. Traffic Signs Manual , HMSO publications, London, ۲۰۰۴.
۹. DOWL Engineers, 'Traffic Calming protocol Manual', Municipality of Anchorage Traffic Department, ۲۰۰۱.
۱۰. 'Traffic Calming Guide for Local Residential Streets ', Mobility Management Division, Virginia Department of transportation, ۲۰۰۲.

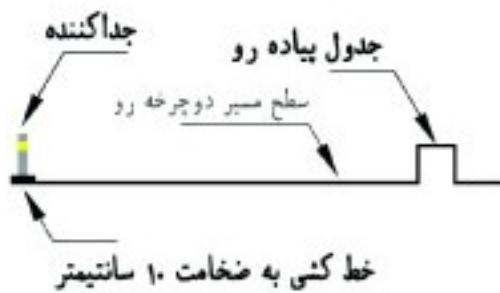
پیوست ۱:

نمونه جداگتنده فیزیکی مسیر دوچرخه

دیتیل جزئیات حفاظ آهنی

اندازه ها بر حسب سانتی متر

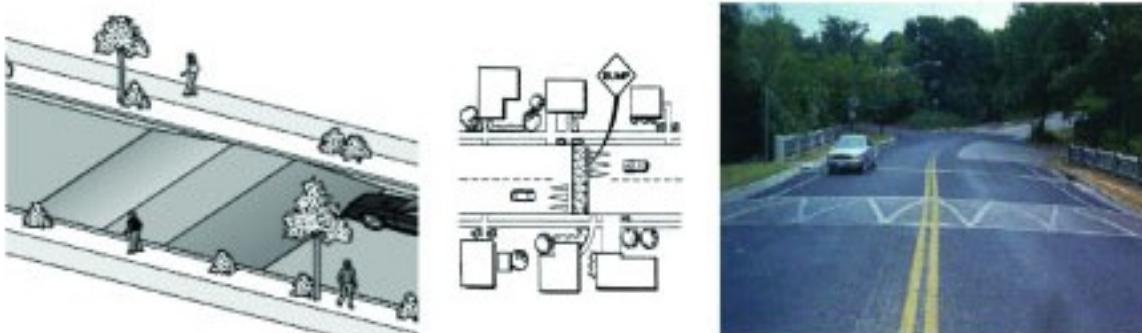

پیوست ۲

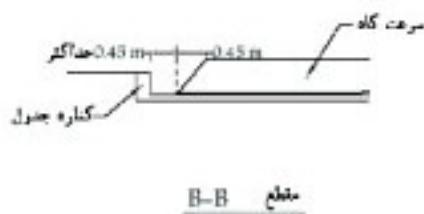
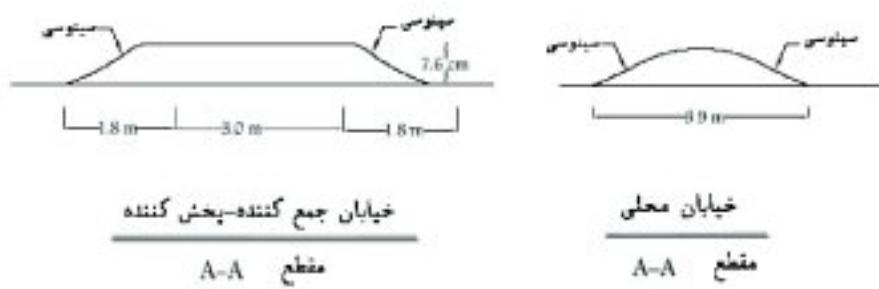
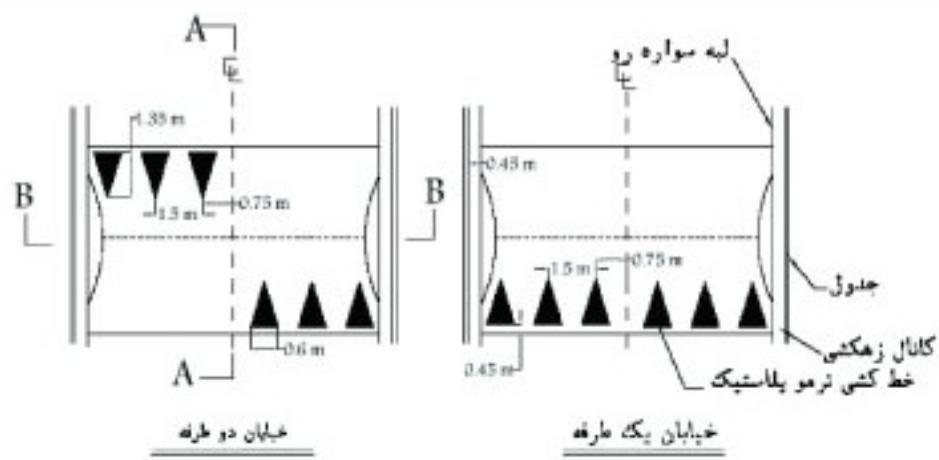
جزئیات طراحی برخی تجهیزات آرام سازی

* سرعت‌گاه *

سرعت‌گاه‌های اینچنی، مقاطع برجسته کوهان شکل هستند که به منظور کاهش سرعت، در عرض خیابان‌ها به کار می‌روند. این نوع از سرعت‌گاه‌ها معمولاً از جنس آسفالت یا پلاستیک فشرده ساخته و اجرا می‌شود. این سرعت‌گاه‌ها اغلب دارای ارتفاع $7/5$ سانتی‌متر و عرض $4/20$ متر می‌باشند. ارتفاع سرعت‌گاه‌ها می‌تواند از 5 تا 10 سانتی‌متر تغییر یابد. ارتفاع 5 سانتی‌متر موجب کاهش کمتر سرعت و 10 سانتی‌متر منجر به توقف وسایل نقلیه می‌شود. به منظور عبور موتور سیکلت و دوچرخه‌سواران می‌توان سطح همواری به عرض 90 تا 120 سانتی‌متر ایجاد نمود. این طرح معایبی دارد و آن تجاوز رانندگان وسایل نقلیه به گذرگاه عبور دوچرخه‌سواران می‌باشد. سرعت‌گاه‌ای که در ایران اجرا شده‌اند، معمولاً 10 سانتی‌متر ارتفاع داشته و برای سرعت طرح $30 km/h$ طراحی می‌شوند.

نمونه سرعت‌گاه

جزئیات هندسی سرعت کاه

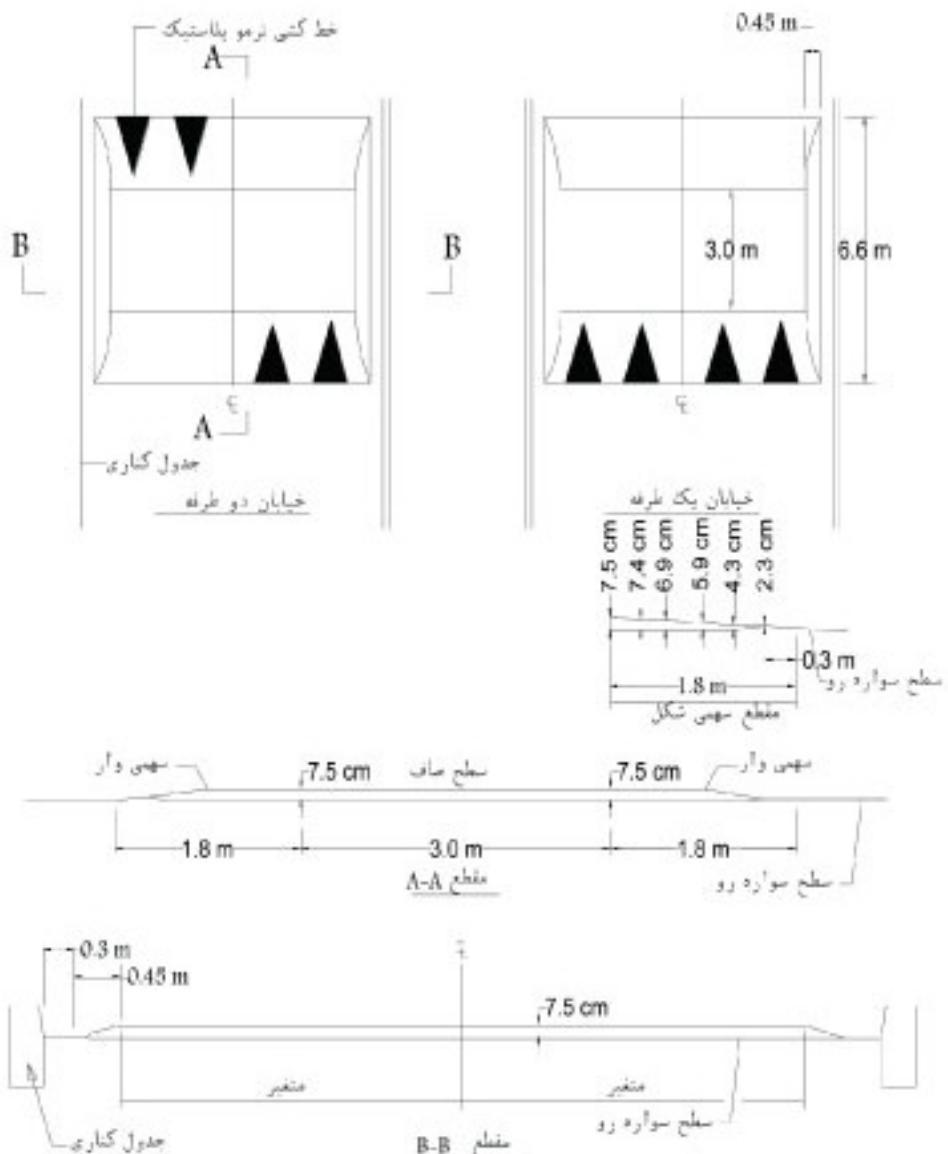
این سرعت کاه دارای مقطع عرضی ذوزنقه‌ای می‌باشد که از دو قسمت شیبدار در ابتدا و انتهای و سطح تخت در قسمت میانی تشکیل شده است. اجرای قسمت تخت باعث می‌شود که سرعت طرح بالاتری نسبت به سرعت کاههای معمولی داشته باشد. سرعت کاههای تخت غالباً ارتفاع ۷/۵ سانتی‌متر و عرض ۶/۶ متر دارند که از دو قسمت تخت و

شیبدار تشکیل شده است. عرض سطح تخت معمولاً ۳ متر و عرض دو قسمت شیبدار ۱/۸۰ متر است. عرض سطح تخت نباید از ۲/۴ متر کمتر باشد و عرض های بیشتر از ۱۵ متر نیز کارایی خود را از دست می دهند.

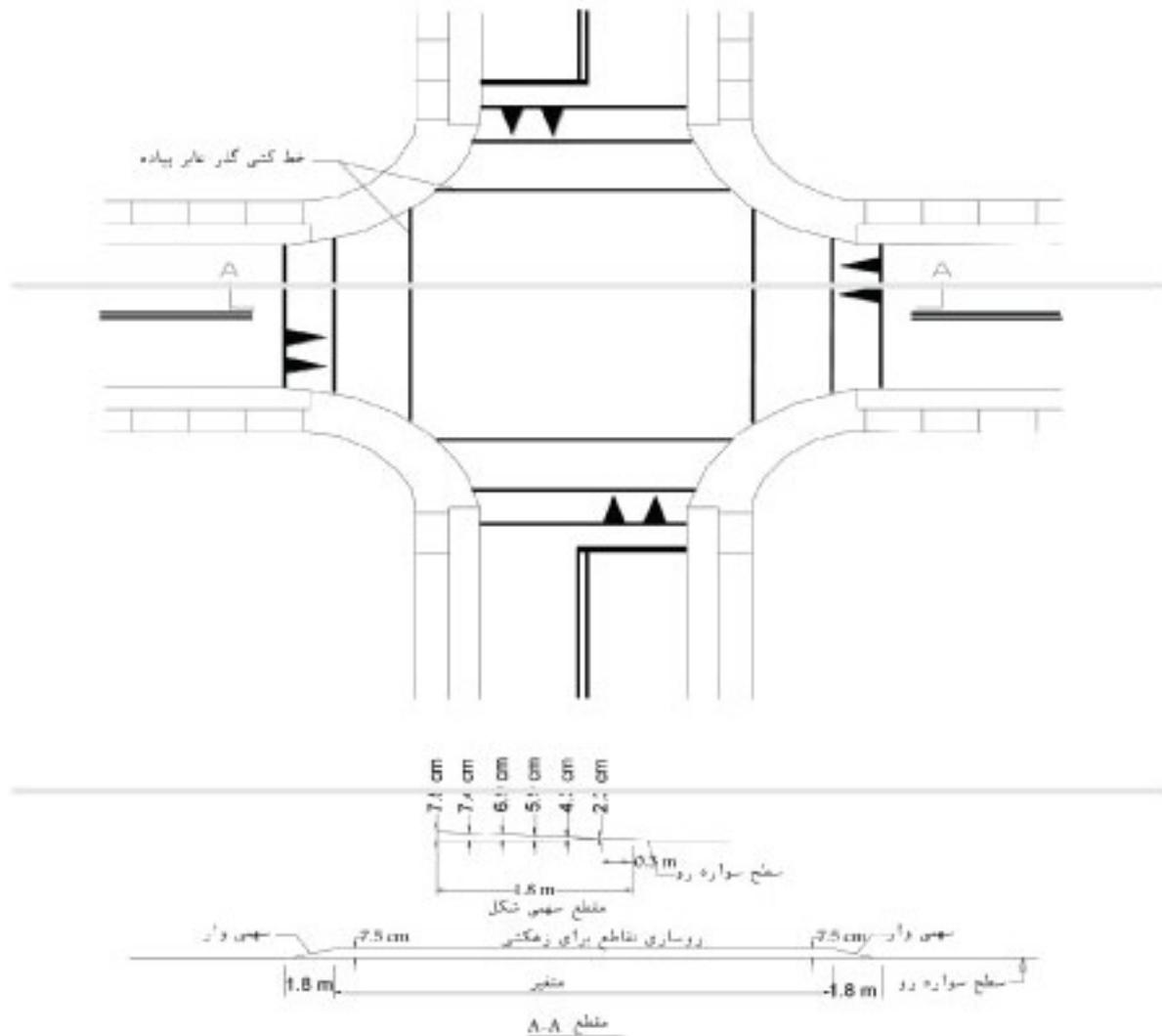

سرعت‌گاه تخت

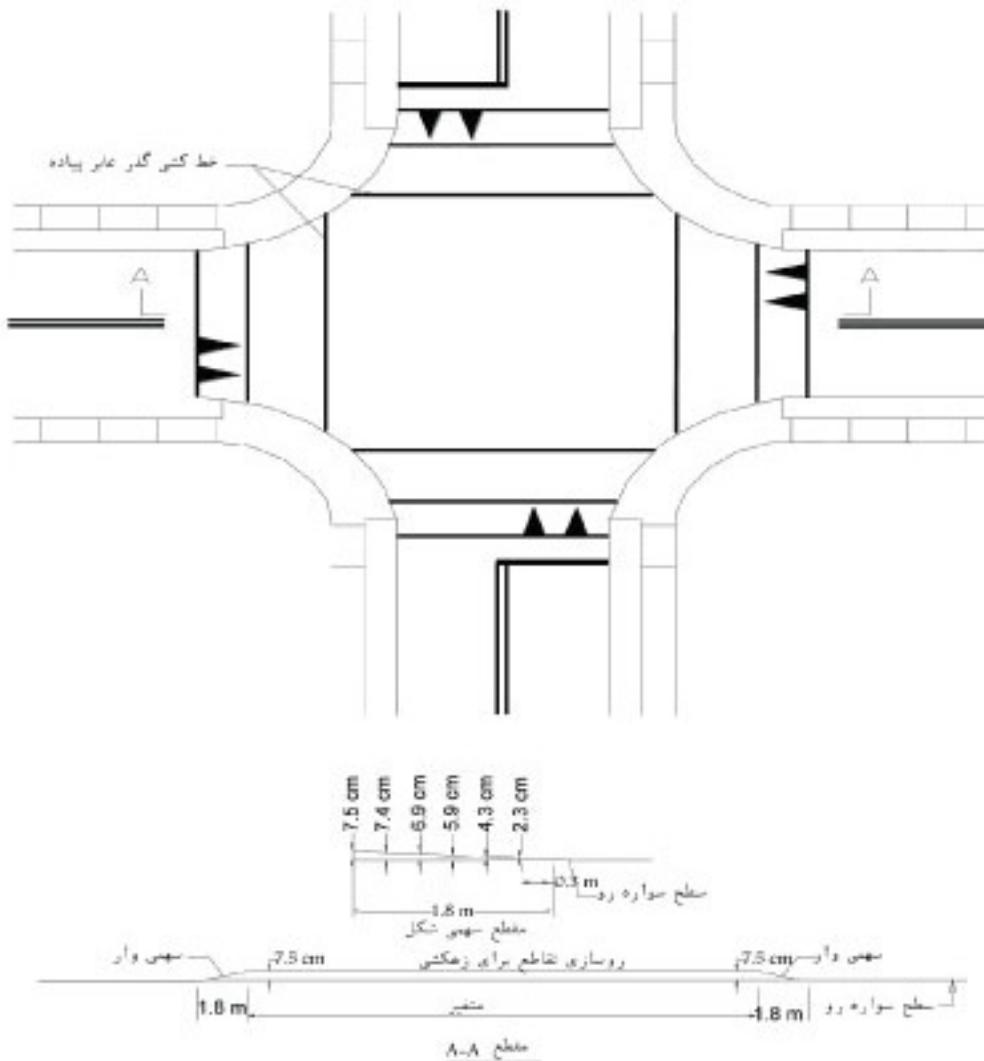
در شکل زیر جزیبات هندسی سرعت‌گاه تخت به همراه مقاطع عرضی این ابزار مشخص شده است. شیب قسمت‌های کناره که در مقطع B-B شکل زیر نشان داده شده است، نباید بیشتر از ۱/۶ (افقی: قائم) طراحی گردد. همچنین این جزیبات، مبنای طراحی سرعت‌گاه‌های تخت با قابلیت عبور عابر پیاده قرار می‌گیرد. به منظور مقابله با مانور بیش از حد رانندگان، این سرعت‌گاهها باید در عرض کامل معبر اجرا شود. در موقعی که نمی‌توان مسیر ویژه‌ای جهت عبور دوچرخه و موتورسواران در نظر گرفت، بهترین راهکار برای عبور دوچرخه سواران ایجاد قسمتی از سرعت‌گاه‌ها با شیب ملایم‌تر در کناره‌های آن می‌باشد در مسیرهایی که ترافیک دوچرخه و موتور چشمگیر است، شیب کناره‌های سرعت‌گاه‌ها نباید بیشتر از ۱/۶ (افقی: قائم) باشد.

جزییات هندسی سرعت کاه تخت

جزییات هندسی تقاطع بر جسته

جزئیات هندسی تقاطع برجسته

* تمايز روسازی سنجکفرش شده^۶

در اين روش قسمت مورد نظر از سطح يك معبر را با استفاده از آسفالت رنگي يا پوشش بتني و ديگر مصالح ويژه متمايز مي کنند. اين طرح علاوه بر كنترل سرعت وسائل نقلیه، حرکت ايمان عابران پياده و دوچرخه سواران را نيز فراهم مي نماید.

مسير دوچرخه با روسازی متمايز

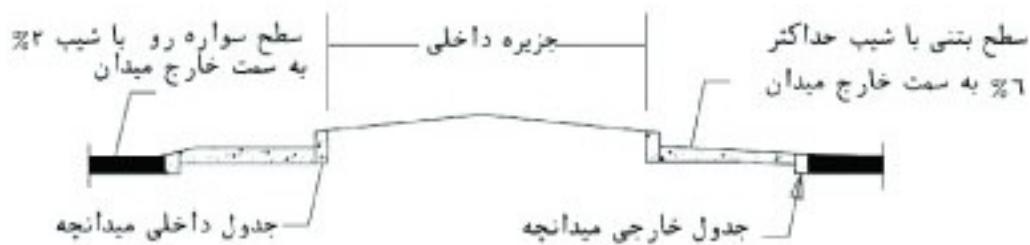
* دایره (میدانچه) ترافیکی^۷

میدانچه ها جزایر پرجسته اي هستند که غالباً در تقاطع های چهار راهی اجرا می شوند. آنها معمولاً به شکل دایره بوده و از دو قسمت داخلی و خارجی تشکیل می شوند. قسمت داخلی دارای فضای سبز است و حلقه خارجی که به شکل مخروط ناقص است، امكان گردش وسائل نقلیه را روی آن فراهم می نماید.

میدانچه ترافیکی از يك جزيره مرکزي دو قسمت داخلی و خارجی تشکيل شده است. قسمت داخلی محوطه سازی شده و با سطح روسازی اختلاف ارتفاع زیادي دارد و قسمت خارجی قابلیت عبور چرخ های وسائل نقلیه سنگین از آن وجود دارد. در شکل زیر مقطع عرضی قسمت های مختلف اين ابزار نشان داده شده است. برای قابل رویت نمودن جزيره مرکزي و ايمان سازی تردد وسائل نقلیه باید جدول لبه بیرونی قسمت خارجی ۵ سانتي متر و جدول لبه داخلی آن ۱۵ سانتي متر ارتفاع داشته باشند. لازم به توضیح است شب سطح خارجی از داخل به خارج ۱:۱۵ (افقی: قائم) است.

^۶ Textured Pavements

^۷ Traffic Circles

مقطع عرضی میدانچه ترافیکی

* میدان‌ها^۸

این میدان‌ها وسیع‌تر و بزرگ‌تر از میدانچه هستند و برای سرعت‌های بالاتری طرح می‌شوند. همچنین در تقاطع‌های با حجم بالاتر در خیابان‌های جمع و پخش کننده یا شریانی، می‌توان با طراحی مناسب میدان و تبدیل حرکات تقاطعی به حرکات تداخلی، علاوه بر افزایش ظرفیت، سرعت وسائل نقلیه را نیز کنترل نمود.

میدانچه ترافیکی

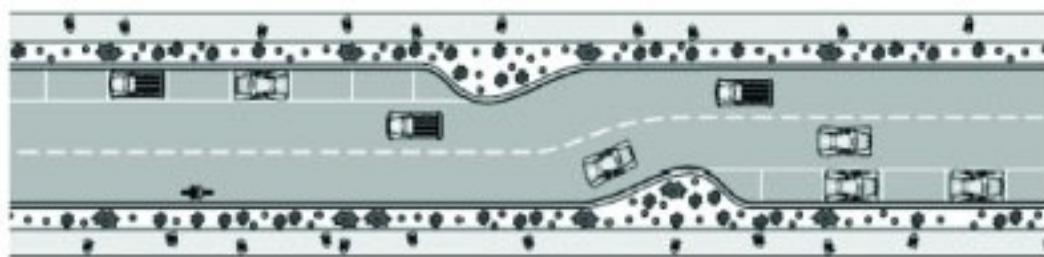

میدان

^۸ Roundabouts

▪ پیچانه‌ها^۱

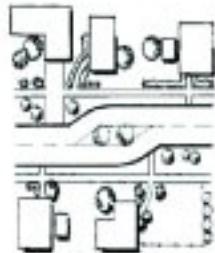
جداول خیابانی پیش‌آمدهای هستند که به صورت منحنی S شکل در طرفین خیابان اجرا می‌شوند و در مجموع شکل مارپیچ به خیابان می‌دهند. این ابزار همچنین با نام‌های چون منحرف‌کننده‌ها یا مارپیچ‌ها نیز شناخته می‌شوند.

پیچانه‌ها

▪ تغییردهنده‌های جانبی حرکت^۲

جداول خیابانی پیش‌آمدهای در خیابان‌های مستقیم هستند که باعث انتقال محور مسیر می‌شوند. به همین دلیل آنها را گاهی تغییردهنده‌های محور مسیر نیز می‌نامند. تغییر دهنده‌های جانبی یکی از محدود ابزارهایی است که در خیابان‌های جمع و پخش‌کننده، شریانی و در معابر دارای حجم و سرعت بالا کاربرد دارند.

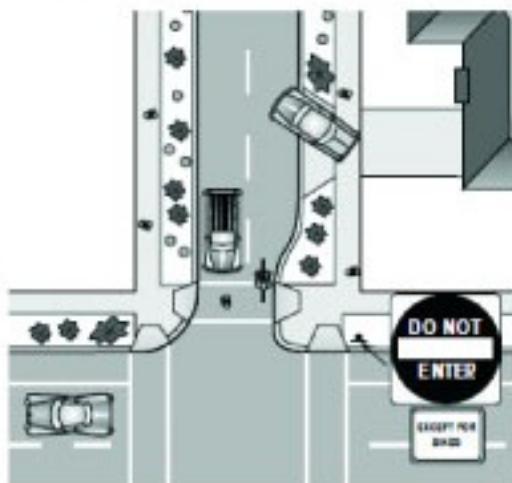

تغییر دهنده‌های جانبی حرکت

^۱ Chicanes
^۲ Lateral Shift

* باریکه راه ها^{۱۱}

در این روش در قسمت هایی از راه، عرض سواره رو کاهش می یابد. اقدامات کاهش عرض راه شامل کاهش جانبی عرض سواره روی تقاطع ها^{۱۲}، کاهش عرض سواره روی خیابان توسط رفور های میانی^{۱۳} و کاهش جانبی عرض سواره روی خیابان^{۱۴} هستند.

کاهش جانبی عرض سواره روی خیابان

^{۱۱} Narrowing

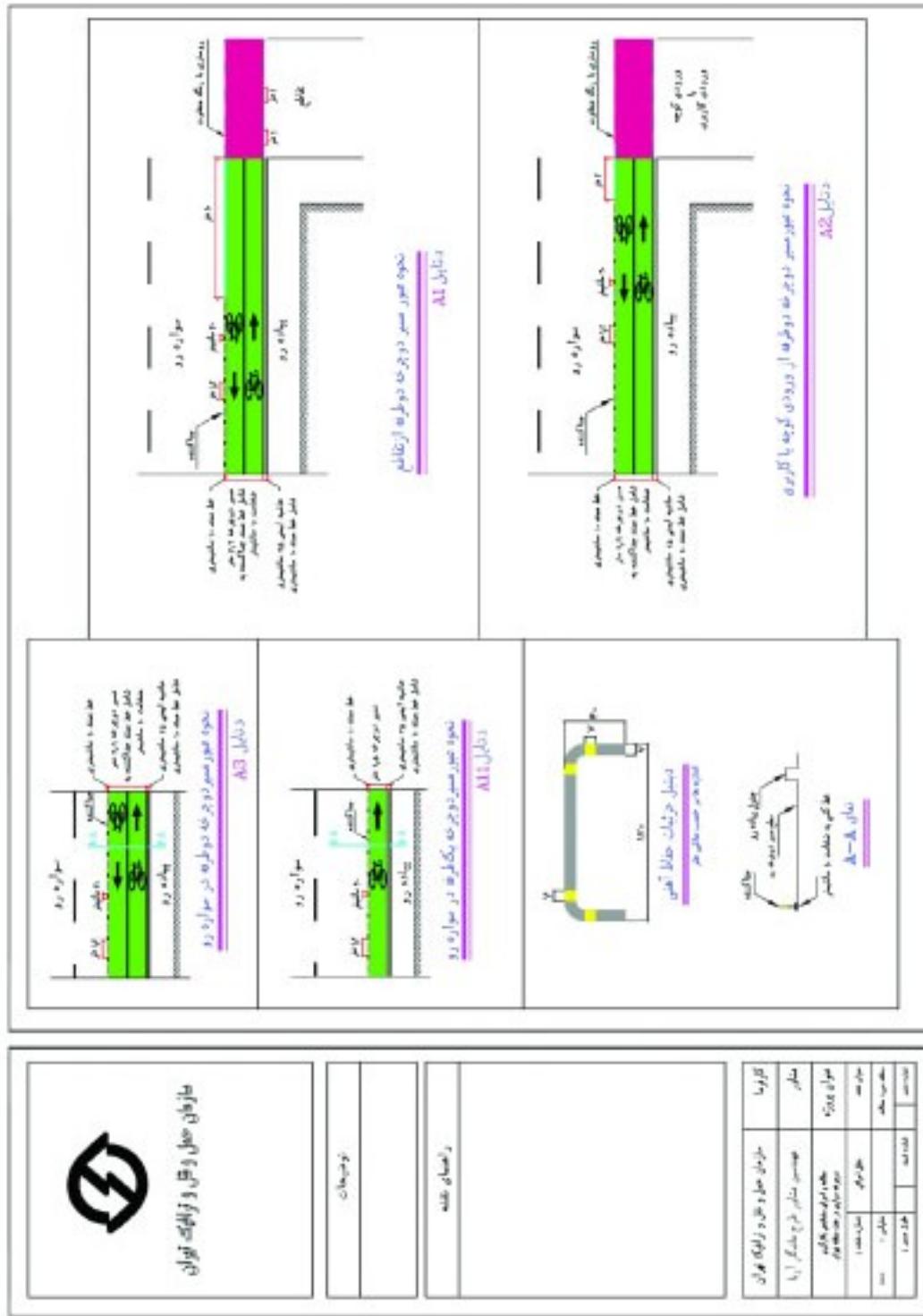
^{۱۲} Neck downs

^{۱۳} Center Island Narrowings

^{۱۴} Chokers

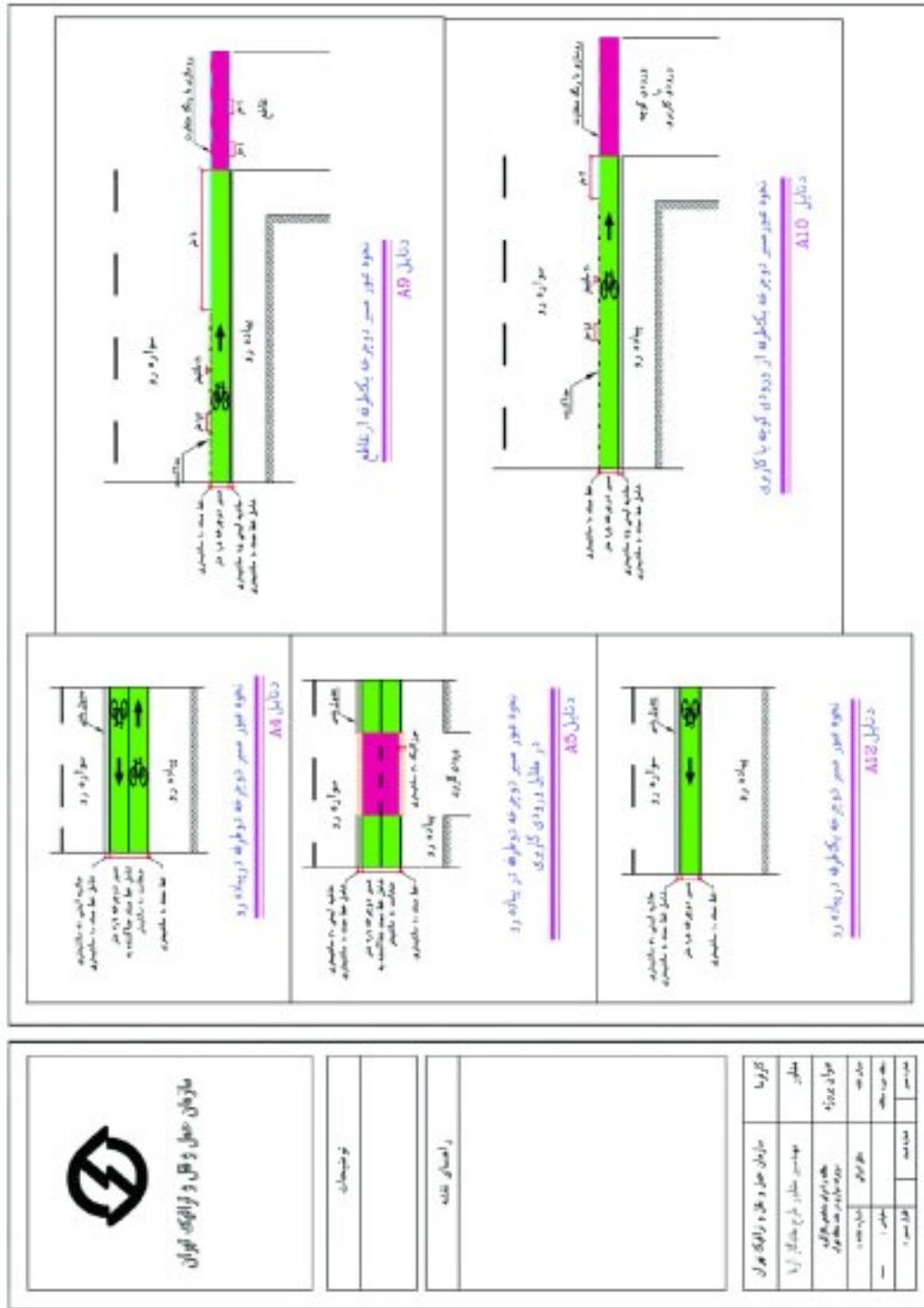
پیوست ۳

جزئیات اجرایی علایم در مسیرهای دوچرخه

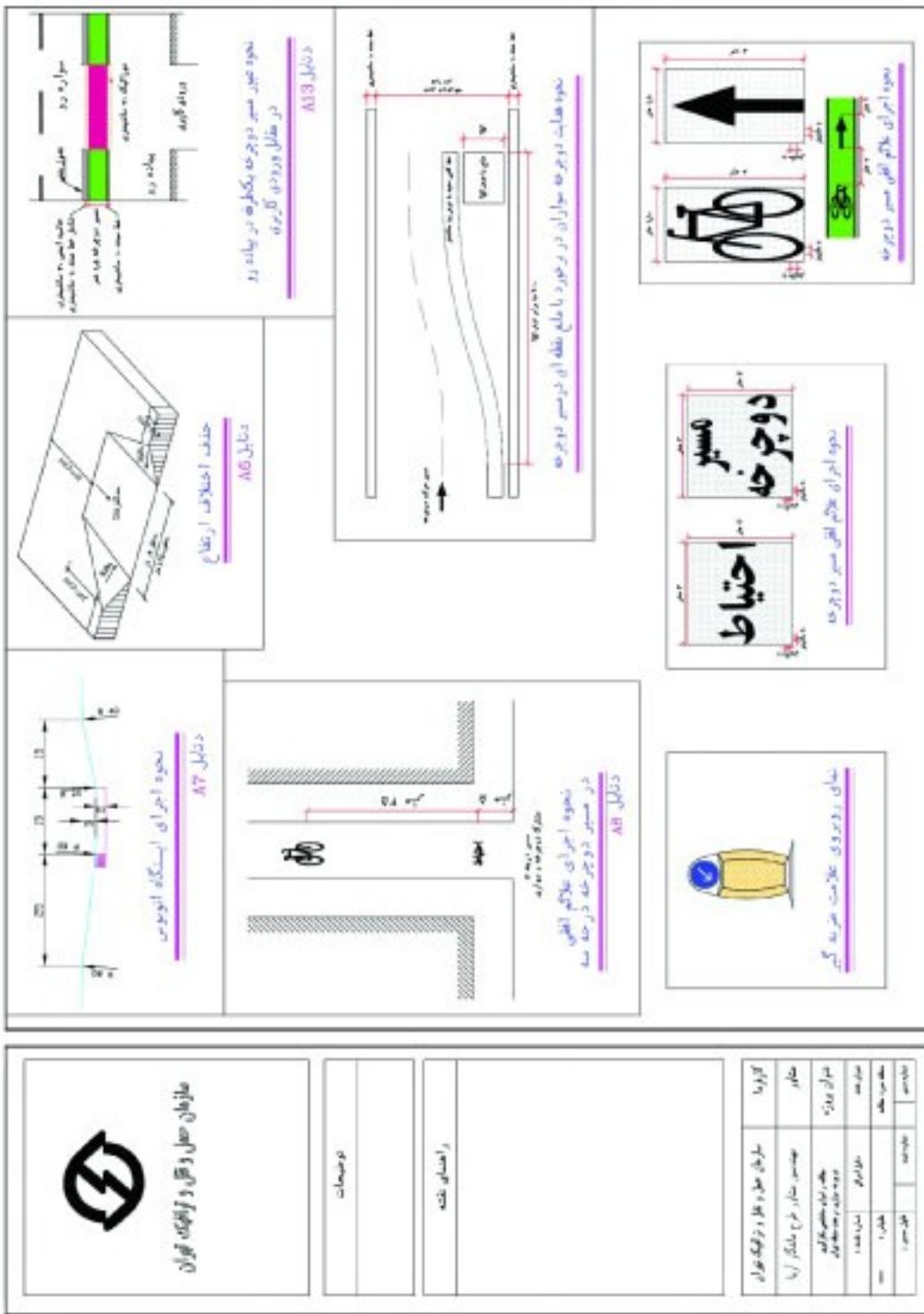
بیو نت

جزئیات اجرایی علایم در مسیرهای دوچرخه

بیوست

جزئیات اجرایی علایم در مسیرهای دوچرخه

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.